

TREBALL FINAL DE GRAU

ESCOLA
POLITÈCNICA SUPERIOR
UNIVERSITAT DE LLEIDA
INSPIRING THE FUTURE

Estudiant: Oriol Alàs Cercós

Titulació: Grau en Enginyeria Informàtica

Títol de Treball Final de Grau: Implementació d'un sistema criptogràfic per l'enviament del consum elèctric en sistemes de comptadors intel·ligents

Director/a: Francesc Sebé Feixas

Presentació

Mes: Juliol

Any: 2021

Índex

I	Introducció	5
II	Criptografia i teoria de la computació	7
1	Xifratge simètric i asimètric	7
2	Problema del logaritme discret	8
2.1	Classificació	9
2.2	Algorisme Pollard's Lambda	9
2.3	Intercanvi de claus Diffie-Hellman	10
2.4	ElGamal	12
2.4.1	Xifratge	12
2.4.2	Desxifratge	12
2.5	Criptografia de corba el·líptica	13
2.5.1	Operacions	14
2.5.2	Grup abelià	14
3	Xifratge homomòrfic	15
3.1	Exemple senzill de l'ús de xifratge homomòrfic	16
III	Propostes	17
4	Sistemes pertorbatius	17
5	Sistemes d'anonimat	18
6	Sistemes agregatius	19
6.1	Proposta de Busom	19
6.1.1	Procediment	21
6.1.2	Problema amb la privacitat de les lectures	23
6.2	L'actual proposta	29
6.2.1	Configuració	30
6.2.2	Establiment de claus	31

6.2.3	Transmissió del consum	32
IV	Disseny de la implementació	34
7	Anàlisi de requisits	34
7.1	Característiques tècniques	34
8	Disseny	35
8.1	Configuració	36
8.2	Connexió	37
8.2.1	Data Transfer Objects	38
8.3	Criptografia	39
8.4	Patró Màquina-Estat	40
8.4.1	Implementació en [1]	41
8.4.2	Implementació en [2]	42
8.5	Execució de les simulacions	45
V	Anàlisi de costos	47
9	Algorismes de computació del logaritme discret	50
10	Comparació de [1] i [2]	54
11	Simulació usant el dataset	57
VI	Conclusions	59

Índex de figures

1	Diagrama de xarxa simple d'un sistema de comptadors.	5
2	Diagrama de seqüència del protocol Busom	20
3	Diagrama de seqüència de la solució proposada en el problema de la privacitat de Busom	26
4	Diagrama de seqüència del protocol [1]	30
5	Classe <code>CurveConfiguration</code>	36
6	Classe <code>SocketReader</code>	37
7	Diagrama de classe del paquet connection	38
8	Diagrama de classe dels DTO	38
9	Diagrama de classe dels serialitzadors de DTO	39
10	Diagrama de classe <code>LogarithmAlgorithm</code>	39
11	Màquina d'estats del protocol [1]	41
12	Diagrama de classe dels estats de la subestació	42
13	Diagrama de classe dels estats dels comptadors.	43
14	Màquina d'estats del protocol [2]	44
15	Màquina d'estats del protocol [2]	45
16	Mitjana de consum diari.	49
17	Mitjana de consum diari amb cotes superior i inferior.	49
18	Gràfica de lectures amb cotes superior i inferior.	50
19	Comparació de rendiment del protocol entre els algoritmes <code>HashedAlgorithm</code> i <code>PollardsLambda</code>	52
20	Costos experimentals de les fases en funció dels algoritmes	53
21	Comparació dels costos experimentals dels algoritmes en funció del nombre de bits.	53
22	Cost experimental del mètode <code>loadHashedInstance</code>	54
23	Costos experimentals dels protocols [1] i [2] en comunitats de 16 comptadors.	55
24	Costs experimentals dels protocols [1] i [2] en comunitats de 32 comptadors.	55
25	Comparació entre la gràfica de consum i gràfica del cost en temps del protocol segons la ronda.	58

Índex de taules

1	Primeres files del dataset.	48
2	Primeres files del dataset transformat realitzant la mitjana	48
3	Cost experimental del protocol usant BruteForce	51
4	Cost experimental del protocol usant PollardsLambda	51
5	Cost experimental del protocol usant HashedAlgorithm	51

Part I

Introducció

Els comptadors intel·ligents són dispositius domèstics que recullen i envien el consum de l'electricitat a un proveïdor d'energia en intervals de temps reduïts. El consumidor pot saber el seu consum elèctric en tot moment i la seva despesa de manera més precisa amb possibles preus i tarifes personalitzades depenent del consum horari, al permetre la telelectura.

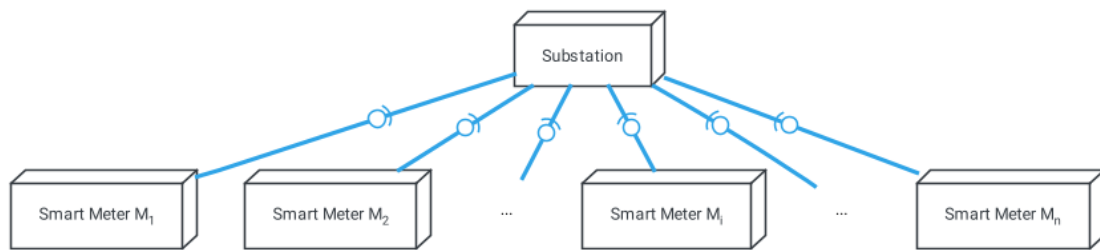

Figura 1: Diagrama de xarxa simple d'un sistema de comptadors.

A causa d'aquest constant enviament d'informació, es poden fer millors prediccions i tendències de consum de manera que la producció pugui estar més a prop de l'energia que es necessita, és a dir, la producció d'energia es pot ajustar més al consum real d'aquesta. A més a més, el distribuïdor d'energia no té la necessitat de revisar manualment el consum i la lectura del comptador elèctric en cada llar.

Tot i que és beneficiosa a gran escala, la quantitat d'informació que proporciona una sola llar es pot utilitzar per fer prediccions de la vida quotidiana [3], com per exemple: quan arriben a casa, miren la televisió o se'n van al llit. Per tant, és important mantenir les dades de lectura privades i protegides de qualsevol atac. Arran d'això, s'han fet diverses propostes, una d'elles ha estat ideada pel grup de recerca "*Criptografia i Grafts*" de la Universitat de Lleida [1].

L'objectiu principal d'aquesta memòria ha estat recollir el desenvolupament de la simulació d'aquesta proposta per tal de resoldre el problema anteriorment explicat. No obstant això, es necessita un assoliment dels conceptes que envolten el tema per poder entendre l'actual solució i la seva implementació.

Així doncs, els objectius del treball han estat:

- Estudiar la solució proposada.
- Posar en context el xifratge homomòrfic.
- Posar en context el criptosistema asimètric ElGamal.
- Implementar un client que simuli un comptador intel·ligent.
- Implementar un servidor que simuli una subestació d'una comunitat de comptadors.
- Realitzar un estudi dels costs del protocol.

Abans de submergir-se en detalls de la solució proposada, la Part II d'aquest document s'endinsa en el món de la criptografia i en aquesta s'explica el xifratge asimètric i homomòrfic. A més a més, es detalla el criptosistema en què es basa la nostra proposta, ElGamal. A la Part III, s'introdueix una visió general i es plantegen les diferents propostes per tal de solucionar la privacitat dels usuaris. A més a més, s'explica de manera formal el protocol i s'estableixen les seves fases. Un cop s'ha detallat la proposta, es passa a l'explicació de la implementació i el disseny del programa a la Part IV. Finalment, a la Part V s'analitzarà els costs del programa en funció del nombre de comptadors, l'algoritme per realitzar el logaritme discret, entre altres.

Part II

Criptografia i teoria de la computació

1 Xifratge simètric i asimètric

Un criptosistema està format per dos tipus d'algorismes, un que transforma el missatge intel·ligible a un altre inintel·ligible i l'altre, que funciona de manera inversa. D'aquesta manera, és possible crear una comunicació segura davant de possibles interceptors de la informació maliciosos.

Un criptosistema està constituït per tres conjunts finits i dues famílies de funcions:

- El conjunt $M = \{m_1, m_2, \dots, m_3\}$ que conté els elements els quals volem xifrar.
- El conjunt $C = \{c_1, c_2, \dots, c_3\}$ on hi haurà tots aquells elements que poden ser un missatge xifrat.
- El conjunt de claus K sobre les quals xifrarem i desxifrarem els missatges.
- Funcions de xifratge $\{E_k \mid E_k : M \rightarrow C\}_{k \in K}$
- Funcions de desxifratge $\{D_k \mid D_k : C \rightarrow M\}_{k \in K}$

Aquestes funcions satisfan:

$$\left. \begin{array}{l} \forall k_1 \in K, \exists k_2 \in K \\ \forall m \in M \end{array} \right\}, D_{k_2}(E_{k_1}(m)) = m \iff D_{k_2} \circ E_{k_1} = Id$$

Segons la funció de xifratge i desxifratge, els criptosistemes es poden classificar en dos tipus:

- En un criptosistema simètric o convencional, la clau és la mateixa per xifrar com per desxifrar, és a dir, $k_1 = k_2$. Com que l'emissor i el receptor han de compartir la clau, el canal on s'ha de transmetre aquesta ha de ser segur perquè no hi hagi interceptors. La seguretat d'aquests sistemes es basa en el gran cost computacional que es requereix per realitzar l'atac de buscar el missatge usant força bruta. Aquest tipus de sistemes es basen en fer transformacions al missatge a nivell de bit. A diferència de l'encriptació asimètrica, no es poden realitzar signatures digitals, ja que no hi ha distinció de claus entre usuaris.

- El xifratge asimètric ens proporciona, que tothom o un gran conjunt d'usuaris puguin xifrar el seu missatge, però només un cert conjunt més petit, fins i tot podent ser només un individu, pugui desxifrar el missatge. Per tal de realitzar això, per xifrar i desxifrar s'utilitzaran dos diferents de claus:
 - La *clau pública* s'usarà per xifrar el missatge i la podrà utilitzar qui vulgui.
 - La *clau privada* s'usarà per desxifrar el missatge i només la podrà utilitzar un cert grup d'entitats.

Aquest tipus de criptosistemes es basen en xifrar mitjançant una funció $c = f(m)$ que sigui fàcil d'avaluar, però sigui computacionalment difícil realitzar $f^{-1}(c)$ sense saber una informació addicional que ens permeti trobar el missatge. Aquests tipus de funcions es diuen *trap-door function*. Els criptosistemes de clau pública, a diferència dels simètrics, no treballen a nivell de bit, sinó que representen el missatge com un número i realitzen operacions matemàtiques amb ell.

2 Problema del logaritme discret

La criptografia que s'utilitzarà en part d'aquest treball es basa en el problema del logaritme discret. El problema del logaritme discret és un problema crític en la teoria de nombres i és similar en molts aspectes al problema de la factorització sencera.

Sigui G un grup cíclic finit amb l'operació de multiplicació i l'element d'identitat 1 i sigui g un generador del grup G . Llavors, cada element $a \in G$ es pot escriure de la forma:

$$a = g^k, \quad k \in \mathbb{Z}^+.$$

Sabent el valor de a i g és computacionalment costós¹ trobar k , ja que s'ha de realitzar una cerca de totes les possibles solucions fins a trobar:

$$k = \log_g(a).$$

¹És computacionalment costós només en determinats grups, com per exemple: grups cíclics com Z_p o subgrups cíclics de corbes el·líptiques sobre cossos finits.

2.1 Classificació

Encara no s'ha trobat cap algorisme eficient que resolgui el problema del logaritme discret en temps polinomial, per això, actualment pertany al conjunt de problemes *NP*. No obstant això, no és considerat *NP-Comple*t, ja que no s'ha trobat una forma de reduir aquest problema a un que ja sigui *NP-Comple*t en temps polinomial.

2.2 Algorisme Pollard's Lambda

J. M. Pollard [4] va descriure dos algorismes per resoldre el problema del logaritme discret: el mètode *Rho* i el mètode *Lambda* o també anomenat *Kangaroo* [5]. El mètode *Lambda* relaxa una mica el problema, ja que, donat el grup cíclic G , es pretén resoldre el logaritme donat un interval definit entre uns límits:

$$g^k = a, \quad L \leq k \leq U.$$

Per tal de resoldre-ho, es creen dues seqüències que, al trobar-se en un punt vol dir que s'ha trobat la potència que s'està buscant. El perquè del nom d'aquest mètode esdevé d'una metàfora, que rau en dos cangurs (les seqüències), un mans i l'altre salvatge. Aquests se situen en un punt que sabem i en un que no, que serà el que voldrem saber, respectivament. Quan vagin saltant i es trobin, sabent el comportament del salvatge podrem veure a quin punt estava situat al principi.

1. S'escull una funció f pseudoaleatòria que mapejarà els elements del grup a un conjunt petit d'enters positius S denominats els salts:

$$f : G \rightarrow S, \quad S = \{s_1, \dots, s_n\}$$

2. Tenint $b = U - 1$, es computa la primera seqüència tal que:

$$x_0 = g^b, \quad x_{i+1} = x_i \cdot g^{f(x_i)}, \quad i \in \{1, 2, \dots\}$$

En aquesta seqüència, sabem a quin valor estem realitzant la potència sobre g , és a dir, seria el cangur mans.

3. Es computa el sumatori dels elements en els salts aleatoris i s'observa que:

$$d = \sum_{i=0}^{N-1} f(x_i), \quad x_N = x_0 \cdot g^d = g^{b+d}$$

4. La segona seqüència, que correspondrà al cangur salvatge, serà definida de la següent manera:

$$y_0 = a, \quad y_{i+1} = y_i \cdot g^{f(y_i)}, \quad i \in \{1, 2, \dots\}$$

i estarà acompanyada per la seqüència d'enters $\{d_0, d_1, \dots\}$:

$$d_n = \sum_{i=0}^n f(y_i)$$

El valor d_i es pot entendre com la distància que viatja el nostre algoritme del cangur salvatge en i passos. A més a més, es pot observar que $y_i = y_0 \cdot g^{d_i} = a \cdot g^{d_i} = g^k \cdot g^{d_i}$.

5. La computació pararà en el moment que:

(A) Quan $y_j = x_N$ per alguna j . Llavors podem observar que:

$$x_N = y_j \implies g^{b+d} = g^{k+d_j} \implies g^k = g^{b+d-d_j} \implies k = b + d - d_j$$

(B) Quan $d_i > b - a + d$, és a dir, s'ha sobrepassat la distància a realitzar $d_i > g^b - g^k + d$. En aquest cas, l'algoritme ha fallat en trobar k , de manera que s'ha de tornar a començar canviant el conjunt S i/o la funció f .

[5] és un algoritme bastant eficient quan la solució es sap que està en un interval petit, com és en el nostre cas. La seva complexitat en el temps és $\mathcal{O}(\sqrt{L-U})$. Mesurant la mida del conjunt en bits, aquest té de mida $\log(L-U)$, per aquest motiu $\mathcal{O}(\sqrt{L-U}) = \mathcal{O}(2^{\log(L-U)/2})$, és a dir, és un algoritme exponencial en el temps.

2.3 Intercanvi de claus Diffie-Hellman

Diffie-Hellman [6] és un mètode d'intercanvi de claus criptogràfiques de manera segura usant un canal obert que es basa en el problema del logaritme discret. Tradicionalment, la comunicació xifrada requeria l'intercanvi de claus per un medi físic segur. En comptes d'això, Whitfield Diffie and Martin Hellman van dissenyar un sistema que permetia que les dues parts no tinguessin coneixements previs un de l'altre a l'hora d'establir una clau

secreta entre les dues entitats.

Posem d'exemple dues persones (Alice i Bob) que es volen comunicar de manera secreta i es volen posar d'acord sobre un nombre com a clau per tal de xifrar la conversa. Sigui G un grup multiplicatiu d'ordre q i sent g un generador de G , $G = \langle g \rangle$, ells dos tindran la seva contribució secreta a i b a la clau compartida K . Cada un dels participants calcularà $S_i = g^{s_i}$. D'aquesta manera, Alice i Bob computaran $A = g^a$ i $B = g^b$ respectivament. La clau pública, per tal de xifrar els missatges a la seva conversa, serà $K = g^{ab} = A^b = B^a$. L'exemple actual està realitzat entre només dues entitats, però per regla general:

1. Cada participant $i \in P \mid P = \{1, 2, \dots, n\}$, essent n el nombre de participants, té a la seva clau secreta $s_i \in G$.
2. Cada participant i calcularà i enviarà la seva clau pública $S_i = g^{s_i}$ al participant $(i + 1)$.
3. Cada participant $(i + 1)$ calcularà $(S_i)^{s_{i+1}}$ i enviarà el resultat al participant posterior $(i + 2)$. Aquest procediment es realitzarà $n - 1$ vegades, és a dir, fins a arribar al participant anterior $(i - 1)$ al propietari de la clau S_i .
4. D'aquesta manera, la clau pública del sistema serà el resultat de posar g a la potència de totes les claus privades:

$$K = g^{\prod_i^n s_i}$$

L'establiment de claus també es possible fer-lo realitzant la multiplicació entre la clau pública de cada participant $S_i = g^{s_i}$ i la clau parcial compartida que esdevindrà la clau pública del sistema en l'última iteració. Llavors, posant com a exemple el participant 1 en la primera ronda, calcula:

$$S_i \cdot g^{s_{i+1}} = g^{s_i} \cdot g^{s_{i+1}} = g^{s_i + s_{i+1}}$$

De manera que, realitzant el càlcul en l'última iteració del protocol, podem veure que la clau compartida o pública del sistema esdevé:

$$K = g^{\sum_i^n s_i}$$

2.4 ElGamal

Una altra aplicació basada en el problema de solucionar el logaritme discret en un grup és el criptosistema asimètric ElGamal [7]. ElGamal proporciona certa aleatorietat que dificultarà possibles atacs de força bruta centrats en generar totes les possibles encryptacions. No obstant això, té l'inconvenient que la llargada del text xifrat serà el doble de llarg que el missatge en clar. La seva configuració és donada per:

- Un grup abelià $G(+, \cdot)$ d'ordre n que tingui un cardinal primer gran.
- L'element generador $g \in G$.
- La clau privada $d \in [1, n - 1]$ que també serà la informació *trampa*.
- La clau pública $h \in G \mid h = g^d$.

2.4.1 Xifratge

El xifratge estarà en funció de la clau pública $h \in G$ i el missatge m i retornarà una tupla $c \in G \times G$.

$$E_h : G \rightarrow G \times G$$

1. S'escull un enter aleatori dins del rang $r \in [1, n - 1]$.
2. Es computa $c_1 \in G$ tq. $c_1 = g^r$.
3. Es computa $c_2 \in G$ tq. $c_2 = m \cdot h^r$.
4. El missatge xifrat serà la parella de valors $c = (c_1, c_2)$.

El primer component del text xifrat c_1 es diu *pista*, ja que conté el valor aleatori k , que no és conegut pel destinatari. Per desxifrar, s'utilitzarà la pista per a l'extracció de text que es troba en el segon component.

2.4.2 Desxifratge

El desxifratge necessitarà la clau privada $d \in \mathbb{Z}^+$ i el text xifrat $c = (c_1, c_2)$ i retornarà el missatge.

$$D_h : G \times G \rightarrow G$$

Sabent que $c_1 = g^r$ i $c_2 = m \cdot h^r$ i que c_2 és qui té el missatge i c_1 és qui té la pista sobre el nombre aleatori k , es pot comprovar que:

$$\begin{aligned} m &= c_2(c_1^d)^{-1} = \frac{c_2}{c_1^d} \\ &= \frac{m \cdot h^r}{(g^r)^d} = \frac{m \cdot h^r}{(g^d)^r} \\ &= \frac{m \cdot h^r}{h^r} = m \end{aligned}$$

És a dir, per trobar el missatge m es calcula:

$$m = c_2(c_1^d)^{-1}$$

2.5 Criptografia de corba el·líptica

La criptografia de corba el·líptica (*ECC*) es basa en l'estructura algebraica de les corbes el·líptiques sobre cossos finits. Sent \mathbb{F} un cos finit, una corba el·líptica $E(\mathbb{F})$ és una corba plana sobre \mathbb{F} on els seus elements són en els punts $(x, y) \in \mathbb{F} \times \mathbb{F}$ que satisfan l'equació:

$$\mathcal{W} : Y^2 = X^3 + aX + b$$

A més a més, s'ha de complir que el discriminant de l'equació de la corba $\Delta\mathcal{W} = 4a^3 + 27b^2$ sigui $\Delta\mathcal{W} \neq 0$ per tal que sigui una corba el·líptica. També es pot trobar representada la corba el·líptica com l'equació general de Weierstrass [8]:

$$\mathcal{W} : Y^2 + a_1XY + a_3Y = X^3 + a_2X^2 + a_4X + a_6$$

Clarament, els punts d'aquesta equació vindran determinats pel cos finit en què estan, és a dir, no seran valors continus. Amb l'objectiu que sigui un grup commutatiu o abelià $G(+)$, existirà un element, anomenat punt a l'infinit \mathcal{O} , que realitzarà d'element neutre sobre l'operació d'addició. D'aquesta forma, s'entén com a corba el·líptica sobre un cos finit com el conjunt següent:

$$E(\mathbb{F}) = \{(x, y) \in E : x, y \in \mathbb{F}\} \cup \{\mathcal{O}\}$$

2.5.1 Operacions

Sobre tots els elements de la corba el·líptica $\forall P, Q \in E(\mathbb{F})$, es pot realitzar l'operació binària d'addició tal que:

$$P + Q = \begin{cases} P, & \text{si } Q = \mathcal{O}, \\ Q, & \text{si } P = \mathcal{O}, \\ (\lambda^2 - x_1 - x_2, \lambda(x_1 - x_3) - y_1) & \text{altrament.} \end{cases}$$

sent λ :

$$\lambda = \begin{cases} \frac{y_2 - y_1}{x_2 - x_1}, & \text{si } P \neq Q, \\ \frac{3x_1^2 + a}{2y_1}, & \text{si } P = Q. \end{cases}$$

Com es pot veure, el resultat de la suma de dos punts P, Q pertanyents a $E(\mathbb{F})$ és un altre punt $R \in E(\mathbb{F})$. Sabent això, podem veure que si es suma un punt $G \in E(\mathbb{F})$ a ell mateix tenim $G + G = 2 \cdot G$. Si li tornem a sumar el mateix punt tenim $2 \cdot G + G = 3 \cdot G$. De manera general, podem veure que multiplicar un punt de la corba per un enter k ens retornarà un nou punt de la corba²:

$$P = k \cdot G$$

En *ECC* es defineix un punt G anomenat generador, que podrà generar qualsevol altre punt del seu subgrup de la corba multiplicant-se per algun enter $k \in [0, p]$ on p és l'ordre del subgrup. El cofactor ens determina el nombre de subgrups de la corba, en cas que sigui 1, tots els punts de la corba es poden generar pel punt G , ja que l'ordre de la corba i el del subgrup tenen el mateix valor. Normalment, es busquen subgrups l'ordre del qual sigui un nombre primer, ja que, en cas contrari, cada un dels factors de l'ordre multiplicat per qualsevol punt $Q \in E(\mathbb{F})$, donarà infinit.

$$d \cdot Q = \mathcal{O}$$

2.5.2 Grup abelià

Es pot demostrar que $E(\mathbb{F})$ té l'estructura de grup abelià o commutatiu sobre l'operació d'addició, ja que:

1. Té estructura algebraica de grup, és a dir, hi ha l'existència d'element neutre \mathcal{O} ,

²En el cas que $k = 0$, el resultat sempre serà \mathcal{O} .

l'element invers $-P^3$ i l'operació d'addició és associativa:

$$\begin{aligned} P + \mathcal{O} &= P & t.q. \quad P \in E(\mathbb{F}) \\ P + (-P) &= \mathcal{O} & t.q. \quad P \in E(\mathbb{F}) \\ P + (Q + R) &= (P + Q) + R & t.q. \quad P, Q, R \in E(\mathbb{F}) \end{aligned}$$

2. Té la propietat commutativa sobre la suma, cosa li dóna estructura de grup abelià:

$$P + Q = Q + P \quad t.q. \quad P, Q \in E(\mathbb{F})$$

Així doncs, es poden utilitzar en criptosistemes com si fossin \mathbb{Z}_p , tenint l'avantatge que els criptosistemes de corba el·líptica basats en el problema del logaritme discret (*ECCDLP*) permeten una mida de les claus menor pel mateix nivell de seguretat [9]. El problema del logaritme discret en corbes el·líptiques rau en la dificultat de trobar $d \in \mathbb{F}_q$, tenint dos punts $H, G \in E(\mathbb{F}_q)$, tal que:

$$H = dG$$

3 Xifratge homomòrfic

El xifratge homomòrfic ens permet poder operar amb els missatges sense haver de desxifrar-los ni sense perdre el seu valor. Per definició, una funció és homomòrfica, si donada la funció $f : G \rightarrow H$:

$$f(s_1) + f(s_2) = f(s_1 + s_2)$$

Es pot comprovar que la funció de xifratge d'ElGamal es homomòrfica tal que:

$$\begin{aligned} E_y(m_1) \cdot E_y(m_2) &= (c_1 \cdot c_2, d_1 \cdot d_2) \\ &= (g^{r_1+r_2}, m_1 \cdot m_2 \cdot y^{r_1+r_2}) \\ &= E_y(m_1 \cdot m_2) \end{aligned}$$

ElGamal és només homomòrfic usant l'operació de multiplicació. Per tal de tenir la propietat homomòrfica respecte a la suma, en lloc de xifrar m , es xifrarà g^m tal que:

$$E(g^{m_1}) \cdot E(g^{m_2}) = E(g^{m_1} \cdot g^{m_2}) = E(g^{m_1+m_2})$$

³sent $P = (p_1, p_2)$, el seu invers serà $-P = (p_1, -p_2)$

La dificultat que es paga al xifrar g^{m_1} i g^{m_2} és que, a l'hora de voler recuperar el missatge, s'haurà de calcular un logaritme discret per trobar $m_1 + m_2$.

3.1 Exemple senzill de l'ús de xifratge homomòrfic

En un sistema agregatiu, l'enviament de consums elèctrics es voldrà que la subestació pugui desxifrar el consum global d'una comunitat, però, en cas que es vulgui saber només les dades d'un individu mitjançant el seu missatge xifrat i vulnerar la seva privacitat, aquesta no ho pugui fer. Per aconseguir-ho, un cas és afegir un cert soroll al missatge a l'hora de xifrar-lo, que després gràcies a la resta participants es pugui contrarestar. Per posar un exemple, donem el cas on dos individus (A i B) es volen comunicar de manera agregativa, a un tercer (C) però sense donar el seu propi missatge. Suposem que els tres tenen a disposició un sistema criptogràfic usant xifratge homomòrfic. Si A i B es posen d'acord i creen una clau pel tercer de manera que:

1. Configuració:

- A , B i C utilitzen un criptosistema asimètric usant una funció de xifratge homomòrfic.
- A té una clau privada $k_A \in \mathbb{Z}_n^*$ i xifra el missatge $E(m_A + k_A) = c_A$
- B té una clau privada $k_B \in \mathbb{Z}_n^*$ i xifra el missatge $E(m_B + k_B) = c_B$

2. A i B donen a C una clau $k_C \in \mathbb{Z}_n^*$ | $k_C = -k_A - k_B$

3. Quan C desxifri $D(c_A + c_B) = D(c_A) + D(c_B) = m_A + m_B + k_A + k_B$, només haurà de sumar k_C per trobar el valor agregat d' A i B .

$$D(c_A + c_B) - k_C = m_A + m_B$$

Part III

Propostes

En l'actualitat s'ha proposat tres tipus de mecanismes o estratègies per tal de preservar la privacitat de les lectures dels comptadors intel·ligents:

- **Pertorbatiu.** En aquests tipus de propostes, els comptadors afegeixen un soroll a la lectura del consum abans de transmetre-ho a l'estació. D'aquesta manera, aquest últim només obté la versió transformada del consum de la llar. Aquest tipus de solucions requereixen un ajustament per tal de tenir un compromís entre la privacitat i la precisió de les dades. Afegir molt soroll implicarà unes lectures poc acurades. En canvi, afegir-ne poc comportarà una vulnerabilitat en la privacitat de la llar.
- **Anònim.** En aquests sistemes, el consum és transmès de tal forma que el proveïdor rep les lectures, però sense poder saber de quina llar prové cadascuna. Normalment per aquest tipus de sistemes s'utilitzen pseudònims. En el cas que tots els habitatges d'un entorn utilitzen el mateix pseudònim, no es podrà saber d'on prové cada lectura.
- **Agregatiu.** Els comptadors s'agreguen en comunitats per tal de sumar les seves lectures abans de transmetre-les a la subestació. Les dades solen ser agregades gràcies a un *dealer* o distribuïdor, o fent ús de xifratge homomòrfic. Els protocols criptogràfics han de garantir que la companyia elèctrica únicament pot rebre la suma dels consums i en cap cas podrà assabentar-se de les lectures individuals. Així i tot, això implicarà l'ús de tècniques computacionals segures per tal de prevenir atacs contra la privacitat.

4 Sistemes pertorbatius

Els sistemes pertorbatius es caracteritzen per afegir a les lectures un soroll per tal de transmetre un resultat diferencial. Encara que es realitza una modificació de la lectura del comptador per tal d'augmentar la privacitat de l'usuari, en [10] s'intenta parametritzar l'error màxim permès i això permet que es controli l'error en una operació d'agregació. [10] es centra en tres objectius:

- Poder realitzar el càlcul del consum total d'una llar donat un rang de temps determinat.

- Poder realitzar el càlcul del consum total de totes les llars donades un cert instant en el temps.
- Evitar poder mesurar el consum en un instant de temps determinat d'una llar.

Per aquest motiu, si cada llar envia el seu consum periòdicament a la subestació, pot organitzar aquests valors com una matriu, tal que la suma d'una fila és el consum total del consumidor donat un temps determinat i la suma d'una columna és el consum de totes les llars en un temps determinat. Quan el comptador vulgui privacitat en un moment sensible, es proposa enviar les lectures emmascarades de manera que:

$$\sum_{i=1}^N c_i \approx \sum_{i=1}^N (c_i + x_i)$$

on N és el nombre total de mesures, x_i és un valor aleatori donada una distribució probabilística i c_i és una mesura de consum individual. També es pot veure:

$$\sum_{i=1}^N c_i = \sum_{i=1}^N (c_i + x_i) - e_0$$

on e_0 és l'error obtingut donada l'addició de nombre aleatoris, per tant, $e_0 = \sum_{i=1}^N x_i$.

En [10] es descriu com arribar a una bona parametrització per tal de no perdre el significat de la lectura. El problema en aquests sistemes és quan es detecta una anomalia molt gran, ja que el sistema està parametritzat per tenir un ajustament eficient en un interval de lectures.

5 Sistemes d'anonimat

Els sistemes d'anonimat intenten abordar el problema de la privadesa anonimitzant les dades de mesurament perquè es pugui obtenir informació, però no es pugui associar fàcilment aquesta a una persona determinada.

En [11], es proposa tenir dos identificadors per cada comptador intel·ligent, depenent de les dades que es vulguin extreure:

- HFID o High-Frequency ID serà l'identificador per passar les dades que violen la privadesa de la llar. Aquestes dades són les que s'envien en una freqüència molt més

alta i poden suggerir informació que vulneri la privacitat dels consumidors. Aquestes dades correspondrien al consum cada 15 o 30 minuts de la llar.

- LFID o Low-Frequency ID serà l'identificador que s'usarà per passar les dades de gra gruixut, és a dir, informació que es passa setmanalment o mensualment i que no pot aportar informació molt detallada sobre la llar. Aquest tipus de dades s'usa per calcular la factura elèctrica.

Per tal d'anonimitzar l'identificador d'alta freqüència, hi ha la restricció que aquest mai sigui conegut pel servei públic ni subestació, sinó per una tercera entitat⁴ que tingui la relació sobre els dos identificadors. A causa d'això, és realment important que aquesta tercera entitat no tingui coneixement sobre les lectures dels comptadors, ja que hi hauria vulnerabilitat en la privadesa.

La majoria de sistemes d'anonimitat trobats en la recerca també formen part del conjunt de sistemes d'agregació de dades o tenen un sistema d'agregació de les dades per anonimitzar les lectures.

6 Sistemes agregatius

Els sistemes agregatius no es preocupen de la identitat del comptador ni intenten manipular el significat de les lectures per tal de no suggerir més informació de la necessària. En comptes, s'agreguen els comptadors en un conjunt anomenat *barri* o *comunitat* per tal que la subestació només pugui saber el consum global, evitant així informació individual. El mètode més popular per tal de passar les dades de manera xifrada és usant xifratge homomòrfic.

6.1 Proposta de Busom

El protocol proposat en [2] es basa en un sistema agregatiu, on la subestació només sabrà el valor en conjunt d'un barri de comptadors agregats, és a dir, el sumatori de cadascuna de les seves lectures. En aquesta proposta, es vol utilitzar una clau pública per a xifrar les dades i, gràcies a la propietat homomòrfica d'ElGamal, rebre només el resultat en conjunt. Per tal de complir aquest objectiu, hi ha una fase de configuració de claus i una altra, que tractarà l'enviament xifrat dels missatges, tal com es mostra en la *Figura 2*.

⁴Que podria ser el fabricant dels comptadors o qualsevol altra que li hagi proporcionat coneixement

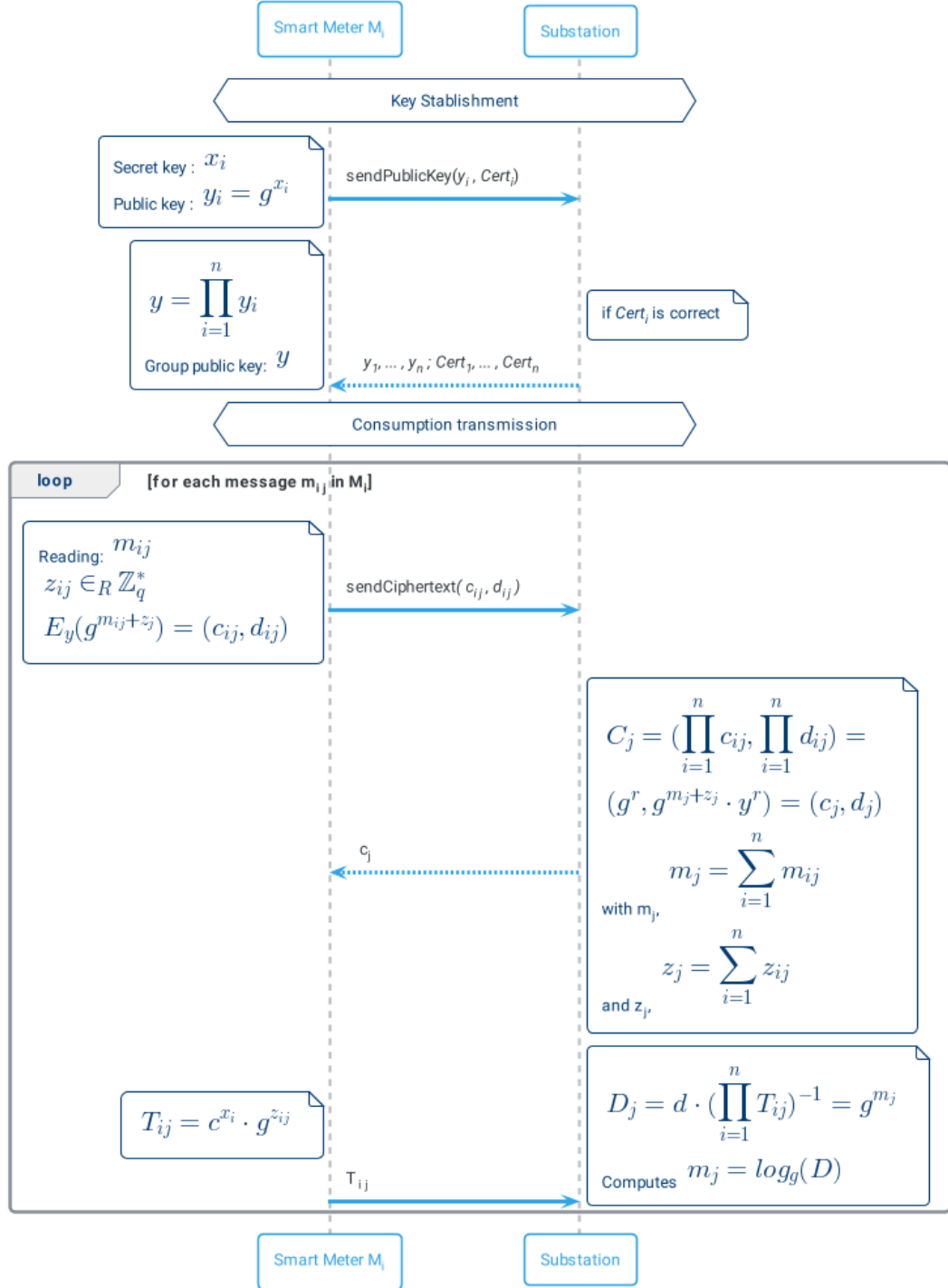

Figura 2: Diagrama de seqüència del protocol Busom

6.1.1 Procediment

6.1.1.1 Configuració del sistema

En ser un protocol de tipus agregatiu utilitzant el sistema criptogràfic ElGamal amb la propietat homomòrfica en la multiplicació, la configuració del sistema serà la següent:

- Dos primers p i q sent $p = 2q + 1$.
- Un generador $g \in \mathbb{Z}_p^*$ d'ordre q .
- Un sistema de certificats digitals perquè la subestació reconegui els comptadors intel·ligents del seu barri.

6.1.1.2 Establiment de clau pública Diffie-Hellman

Per tal d'escollir la clau pública, es proposa usar el sistema d'intercanvi de claus Diffie-Hellman usant l'operació de multiplicació per a rebre una clau pública y tal que $y = g^{\sum_{i=1}^n x_i}$, sent x_i la clau privada del comptador M_i . [2] posa en pràctica aquest intercanvi de claus per tal de xifrar els consums d'electricitats dels comptadors a la subestació.

Cada comptador té la seva clau secreta⁵ $x_i \in \mathbb{Z}_p^*$ i fa públic $y_i = g^{x_i}$ juntament amb una prova zero-knowledge⁶ sobre $\log_g(y_i)$, on cada comptador demostra que coneix el seu valor secret x_i , per tal que la subestació ho verifiqui i faci calcular $y = \prod_{i=1}^n y_i$ a les subestacions.

Podem observar que és la versió diferent del protocol explicat a la *Secció 2.3*, on s'usava l'operació de potència per establir la clau pública del sistema.

6.1.1.3 Transmissió del consum

No obstant s'ha establert una clau per tal de xifrar els consums, encara no s'ha aconseguit privacitat en les llars, ja que la subestació sabria el valor de les lectures. Per tal de fer-ho, s'utilitza la propietat homomòrfica d'ElGamal per tal de protegir les dades. Per tal d'entendre bé aquest procés, relaxarem el problema de manera que només es fa una iteració per explicar la fase de transmissió de consum. El nombre que representa la iteració, j , en aquest cas, serà $j = 1$.

⁵La clau secreta és creada de manera aleatòria.

⁶Protocol que estableix un mètode per comprovar quelcom sense haver de revelar la veracitat de la declaració. En aquest cas, s'ha de comprovar que el comptador forma part del conjunt o barri.

1. La subestació sol·licita als comptadors les lectures d'electricitat. En una situació real, la subestació ho demanaria de manera periòdica i cada vegada j incrementaria.
2. Cada comptador genera un valor aleatori $z_i \in_R \mathbb{Z}_q^*$ i envia a la subestació la següent computació:

$$C_i = E_y(g^{(m_i+z_i)}) = (c_i, d_i) = (g^{r_i}, m_i y^{r_i})$$

3. La subestació agrega tots els xifrats de manera que:

$$C = (\prod_{i=1}^n c_i, \prod_{i=1}^n d_i) = (g^r, y^r \cdot g^{\sum_{i=1}^n m_i} \cdot g^z) = (g^r, y^r \cdot g^m \cdot g^z) = (c, d)$$

$$m = \sum_{i=1}^n m_i$$

i envia c , el primer component de la tupla, a tots els comptadors del seu barri. Recordem que c és la *pista* del xifrat en *ElGamal*.

4. Cada comptador, al rebre c , computa:

$$T_i = c^{x_i} g^{z_i}$$

i envia el seu resultat a la subestació. Després d'això, el comptador ja no necessita z_i i pot esborrar-lo de la memòria. Aquest pas és necessari perquè la subestació pugui eliminar y^r i g^z del missatge xifrat C .

5. Un cop la subestació ha rebut tots els T_i de cada comptador, calcula:

$$D = d \cdot (\prod_{i=1}^n T_i)^{-1} = g^m, \quad \prod_{i=1}^n T_i = (g^r)^x \cdot g^z = y^r \cdot g^z$$

D'aquesta manera, la subestació troba el valor agregat sense el valor aleatori de cada comptador ni el factor aleatori d'usar *ElGamal*.

6. Un cop calculat D , la subestació només haurà de realitzar un algoritme de càlcul del logaritme discret per trobar el missatge agregat:

$$m = \log_g D = \sum_{i=1}^n m_i$$

Al necessitar calcular un logaritme discret, es requereix que les lectures siguin petites per tal de no elevar el cost computacional d'aquest càlcul.

6.1.2 Problema amb la privacitat de les lectures

En [12] s'explica com una subestació corrupta, sense necessitat de la col·laboració de cap comptador intel·ligent corrupte, pot obtenir la lectura exacta del consum d'un comptador intel·ligent dirigit a una ronda determinada del protocol.

La subestació, per tal d'aconseguir aquesta lectura, s'ha de desviar del protocol en una ronda determinada, en la qual no obtindrà cap informació sobre les lectures enviades pels comptadors. No obstant això la informació en el missatge xifrat serà obtingut en la següent ronda. Per tal d'aconseguir la lectura sobre un comptador en la fase de transmissió de les dades, es realitza:

1. Primera ronda.

- (a) En lloc d'enviar $c \in C$ tal i com es diu en el pas 3, la subestació envia \hat{c} generant de manera aleatòria un valor v :

$$\hat{c} = g^v \quad t.q \quad v \in_R \mathbb{Z}_q$$

- (b) Els comptadors realitzaran de forma normal l'operació del pas 4, retornant com a resultat:

$$\hat{T}_i = (\hat{c})^{x_i} \cdot g^{z_i} = (g^v)^{x_i} \cdot g^{z_i} = y_i^v \cdot g^{z_i}$$

- (c) Gràcies el fet que el valor y_i de cada comptador és la seva clau pública, la subestació pot saber g^{z_i} realitzant:

$$g^{z_i} = \hat{T}_i \cdot (y_i^v)^{-1}$$

D'aquesta manera, sabent que $E_y(g^{m_i+z_i}) = (c_i, d_i) = (g^{r_i}, g^{m_i+z_i}) \cdot y^{r_i}$, la subestació pot saber $E_y(g^{m_i})$:

$$E_y(g^{m_i}) = (c_i, d_i \cdot (g^{z_i})^{-1}) = (g^{r_i}, g^{m_i} \cdot y^{r_i}) = (c', d')$$

L'operació que realitza la subestació per tal de saber $E_y(g^{m_i})$ es pot realitzar sobre

tots els comptadors en la mateixa ronda, per tal de saber la lectura de tots.

2. Segona ronda.

- (a) La subestació, en aquest pas, després d'agregar de forma usual els missatges xifrats dels comptadors obtenint així $C = (c, d)$, computa:

$$(c'', d'') = (c \cdot (c')^{m_{\max}}, d \cdot (d')^{m_{\max}})$$

sent:

- c' el primer component de $E_y(g^{m_i}) = (c', d') = (g^{r_i}, d')$.
- c el primer component de l'agregació de xifrats en la segona ronda $C = (c, d)$.
- m_{\max} una fita superior de la suma de lectures dels comptadors en una ronda.

Sabent això, es pot veure que, de la mateixa manera $E_y(g^{m+z}) = (c, d) = (g^r, g^{m+z} \cdot y^r)$:

$$\begin{aligned} E_y(g^{m+z+m'_i \cdot m_{\max}}) &= (g^{r+r_i \cdot m_{\max}}, g^{m+z+m'_i \cdot m_{\max}} \cdot y^{r+r_i \cdot m_{\max}}) \\ &= (g^r \cdot g^{r_i \cdot m_{\max}}, g^{m+z} \cdot y^r \cdot g^{m'_i \cdot m_{\max}} \cdot y^{r_i \cdot m_{\max}}) \\ &= (g^r \cdot (g^{r_i})^{m_{\max}}, g^{m+z} \cdot y^r \cdot (g^{m'_i} \cdot y^{r_i})^{m_{\max}}) \\ &= (c \cdot (c')^{m_{\max}}, d \cdot (d')^{m_{\max}}) \\ &= (c'', d'') \end{aligned}$$

Així doncs, la subestació envia c'' a tots els comptadors.

- (b) Cada comptador computa de manera innocent i envia a la subestació:

$$T''_i = (c'')^{x_i} \cdot g^{z_i}$$

- (c) D'aquesta manera, la subestació troba:

$$D'' = d''(\prod T''_i)^{-1} = g^{m+m'_i \cdot m_{\max}}$$

Realitzant el logaritme discret de D'' en base g trobem $m + m_i \cdot m_{\max}$, que és fàcil de descompondre, ja que $m_{\max} > m$. D'aquesta manera, es troba m_i que correspon a la lectura del comptador i de la ronda anterior.

El creixement en complexitat temporal per resoldre el logaritme discret és

incrementat aproximadament per un factor de $\sqrt{m_{\max}}$, que depèn del nombre de comptadors intel·ligents associats al barri.

Aquest atac es pot realitzar de manera distribuïda en tots els comptadors intel·ligents. És a dir, d'una ronda en específic es pot agafar les lectures de tots els comptadors. No obstant això, el preu que es paga per realitzar-ho és perdre la lectura dels comptadors de la ronda següent.

6.1.2.1 Solució proposada

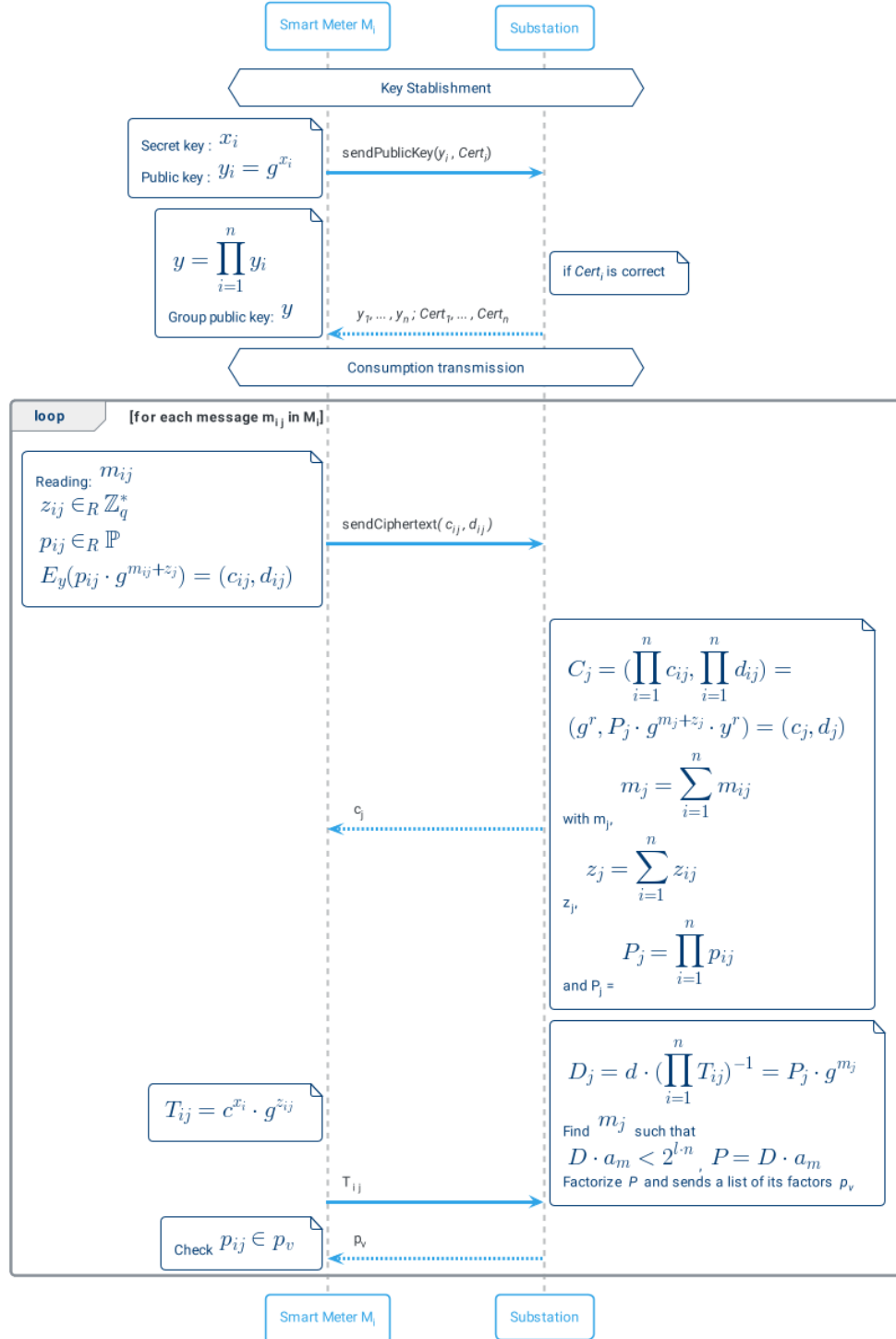

Figura 3: Diagrama de seqüència de la solució proposada en el problema de la privacitat de Busom

Per tal de resoldre el problema amb la privacitat recentment esmentat, en [12] es proposa una modificació del protocol perquè al final de cada ronda, la subestació hagi d'estar forçada a enviar als comptadors una prova de què s'ha executat el protocol de manera correcta. El diagrama de seqüència d'aquest nou sistema es troba la fig. 3. En cas de no superar la prova, els comptadors requeriran tornar a realitzar una nova configuració de claus. En el procediment s'afegeix:

1. En la *configuració del sistema*, s'afegirà de l'original:

- La constant $l \geq 16$ que satisfà

$$l \cdot n \leq \lfloor \log_2 p \rfloor - 64$$

- *Precomputació de taula de primers.* Cada comptador M_i guarda una taula amb tots els enters primers p_i , de llargada en bits com a màxim l , $\lceil \log_2 p_i \rceil \leq l$, que pertanyen a \mathbb{Z}_q^* i estan generats per g .
- *Vector de precomputació.* La subestació computa i guarda un vector $a = (a_0, \dots, a_{m_{\max}})$ tal que

$$a_i = (g^i)^{-1}, \quad i \in \{0, \dots, m_{\max}\}$$

sent m_{\max} una fita superior de la suma de totes les lectures dels comptadors del sistema agregat.

2. L'*establiment de claus* no varia de la versió original [2], ja que no hi ha incidències de seguretat en aquesta fase del sistema.
3. Per tal d'explicar els canvis en la *transmissió del consum*, s'ha preferit explicar tot el procés de comunicació.
 - (a) La subestació demana a tots els comptadors intel·ligents que pertanyen al seu barri les seves lectures mitjançant un missatge de sol·licitud.
 - (b) Cada comptador M_i genera un aleatori $z_i \in_R \mathbb{Z}_n^*$ i agafa un primer aleatori $p_i < 2^l$ de la seva memòria interna en la taula de precomputació. Llavors, el missatge xifrat està compost per la lectura en el temps actual m_i , el generador

g , el valor aleatori z_i i el nou primer aleatori p_i de tal manera:

$$E_y(p_i \cdot g^{m_i+z_i}) = (c_i, d_i) = (g^r, p_i \cdot g^{m_i+z_i} \cdot y^{r_i})$$

- (c) La subestació agrega tots els missatges xifrats rebuts

$$(c, d) = \left(\prod c_i, \prod d_i \right) = (g^r, P \cdot g^{m+z} \cdot y^r)$$

sent $m = \sum m_i$, $z = \sum z_i$ i $P = \prod p_i$ i envia el component c a cada comptador.

- (d) Cada comptador M_i realitza $T_i = c^{x_i} \cdot g^{z_i}$ i envia el resultat a la subestació. En aquest punt de comunicació, M_i elimina z_i de la seva memòria.

- (e) Un cop la subestació rep tots els T_i , computa:

$$D = d \cdot \left(T_i \right)^{-1} = P \cdot g^m$$

Com que $P < 2^{l \cdot n}$, ja que cada p_i té, com a màxim, d'ordre de l bits, la subestació podrà determinar m mitjançant

$$D \cdot a_m < 2^{l \cdot n}$$

A més a més, com que $D \cdot a_m = P \cdot g^m \cdot a_m = P \cdot g^m \cdot (g^m)^{-1} = P$, la subestació pot factoritzar P i enviar els primers resultants en una llista ordenada p_v a cada comptador.

- (f) Cada comptador comprova que la llargada de p_v és $|p_v| = n$ i que $p_i \in p_v$. En cas que la comprovació d'algun comptador fallés, aquest hauria de demanar tornar a la fase d'establiment de claus i totes les claus públiques haurien de ser renovades. D'aquesta manera, els comptadors saben que la subestació no els ha estat enganyant per tal d'atacar la seva privacitat.

6.2 L'actual proposta

El protocol [1] es basa en un sistema agregatiu, ja que la subestació només tindrà a la seva disposició el sumatori de lectures dels comptadors que pertanyin al seu conjunt. Per tal d'aconseguir només la lectura total del barri tenint les dades de cada llar protegides, es fa ús de xifratge homomòrfic. En aquesta solució, també es proposa realitzar una configuració senzilla que no impliqui una gran complexitat algorítmica per tal que la subestació tingui la clau per poder trobar el consum total dels comptadors, sense poder arribar a tenir una lectura individual. No obstant això, també s'ha vigilat que la transmissió de les lectures fos tan senzilla com sigui possible, per tal que la comunicació sigui fàcil i simple.

La configuració, en aquest protocol, es basa en crear una clau privada per cada comptador i una, per la subestació. De manera que l'element simètric de la suma de les claus privades dels comptadors és la clau privada de la subestació. Així doncs, si els comptadors sumen a cada missatge la seva clau privada, la subestació podrà rebre el missatge total restant-li la seva. Per tal que la subestació no pugui saber la clau privada dels comptadors, però pugui calcular i saber la seva clau, es passaran diversos fragments de les claus de forma agregada, és a dir, sumades, mitjançant un protocol que utilitzi xifratge homomòrfic. D'aquesta manera, el sistema s'estalvia la necessitat de tenir un distribuïdor de claus. El protocol que s'usa en aquesta fase de configuració de claus és l'anteriorment explicat [2].

Així doncs, es pot diferenciar dos estats ben diferenciats d'aquest protocol:

1. Estat d'establiment de les claus (KS^7) privades dels comptadors i de la subestació. En aquesta fase, la subestació haurà de trobar la clau per poder computar després la lectura total dels comptadors en la següent fase en funció de les claus privades dels comptadors.
2. Estat de transmissió del consum (CT^8). Cada comptador intel·ligent enviarà el consum de la llar a la subestació. Un cop s'envien totes les lectures xifrades, mitjançant la clau de la subestació es podrà trobar el missatge xifrat sense dependre de les claus privades dels comptadors.

⁷Key Stablishment

⁸Consumption Transmission

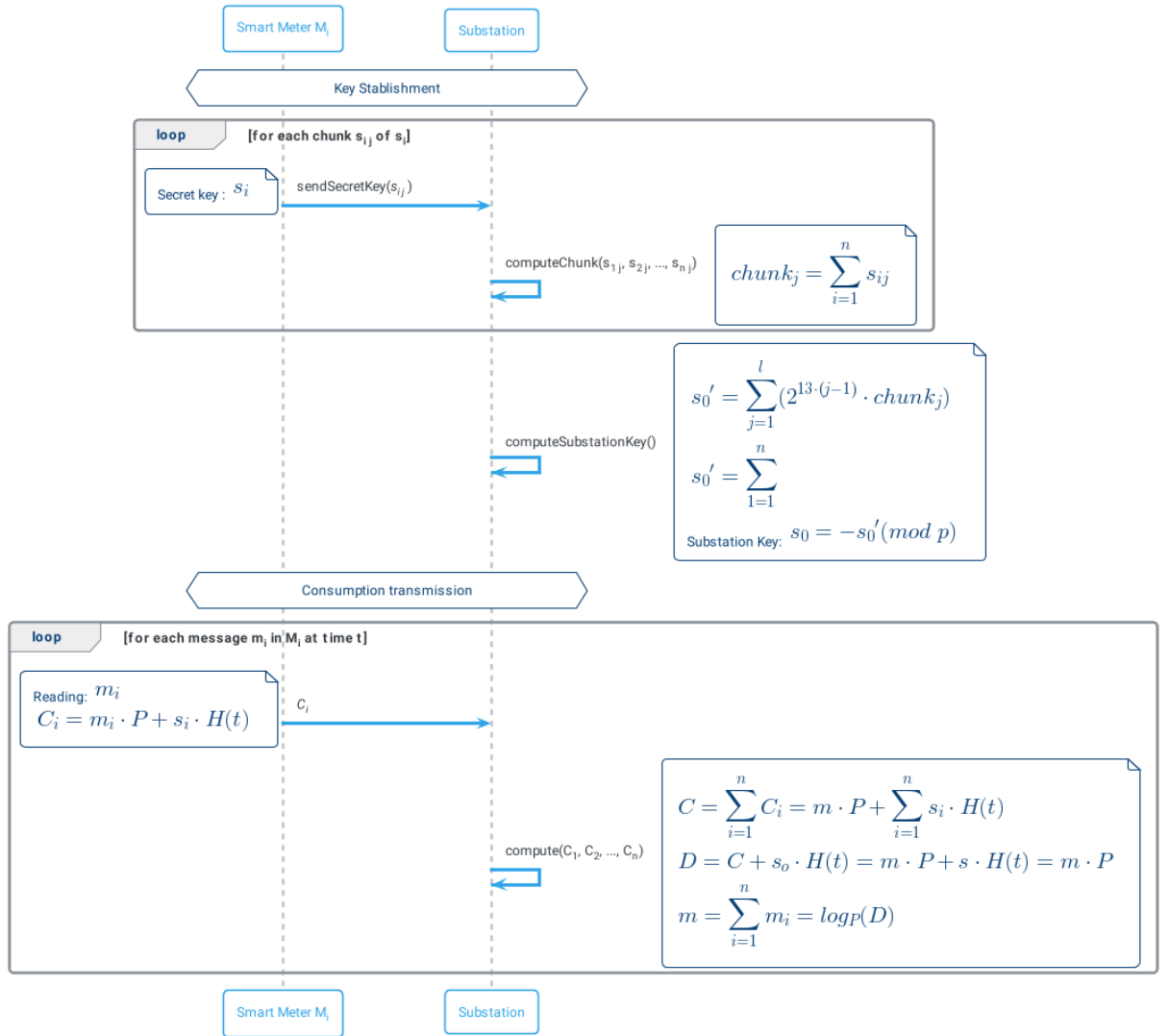

Figura 4: Diagrama de seqüència del protocol [1]

6.2.1 Configuració

Abans d'engegar el sistema, es necessita que tant els comptadors com la subestació utilitzin el mateix cos i element generador per tal de xifrar i desxifrar correctament els missatges. El criptosistema asimètric emprat, igual que en [2] serà *ElGamal*. Per tant, s'haurà d'eleir:

- Un grup abel·lià per tal de poder usar el criptosistema asimètric ElGamal. En el nostre cas, s'usa criptografia de corba el·líptica. Per tant, es necessita una corba el·líptica $E(\mathbb{F}_q)$ definida sobre un cos primer \mathbb{F}_q d'ordre p d'almenys 256 bits.
- Un punt $P \in E(\mathbb{F}_q)$, que serà l'element generador del subgrup cíclic.

A més a més, es necessitarà l'ús d'una funció *hash*⁹ H que retorni un punt $Q \in E(F_q)$ donat un element de F_q . Això ens permetrà operar amb elements discrets com si fossin punts de la corba.

6.2.2 Establiment de claus

La configuració de les claus s'ha de realitzar a l'inici del sistema i cada cop que hi hagi un canvi en el conjunt de comptadors del barri, per exemple, quan s'afegeix o s'elimina un comptador. El que es tractarà d'aconseguir en aquesta fase és que cada entitat del barri, tant la subestació com els comptadors, tinguin la seva clau secreta tal que la suma de totes elles sigui 0.

Així doncs, les claus dels comptadors s_i i de la subestació s_0 han de sumar 0. Aquesta clau es farà servir per trobar el consum total del barri un cop agrupats els valors xifrats, de manera semblant a l'exemple explicat en la *Secció 3.1*. Una restricció imprescindible d'aquest procés és que ni la subestació ni els comptadors han de poder saber les claus dels altres, ja que aquestes són secretes i s'usaran per passar les lectures.

1. Cada comptador M_i generarà el seu secret $s_i < p$ de manera aleatòria. La clau generada per cada comptador ha de ser d'una llargada similar a l'ordre del cos F_q , és a dir, p . Aquesta serà dividida en l *fragments* de, com a màxim, 13 bits, de manera que:

$$s_i = (s_{i1} \parallel \dots \parallel s_{il})$$

Es requereix que $13 \cdot l$ sigui igual o més gran que la llargada en bits de p . Per tal de passar-ho de manera que la subestació no pugui saber el fragment d'un comptador en específic, però si la suma de fragments de tots els comptadors del barri, s'usa el protocol [2] enviant l paquets en la fase de transmissió corresponent al nombre de fragments a enviar.

2. Com a resultat de cada execució j , $1 \leq j \leq l$ del pas 1 i que els comptadors hagin enviat els fragments de la posició j , la subestació rep l'agregació d'aquests paquets, de manera que calcula:

$$s_{1j} + s_{2j} + \dots + s_{nj} = \sum_{i=1}^n s_{ij}$$

⁹Una funció *hash* és tota aquella funció que pot ser utilitzada per transformar un conjunt d'elements en un altre, on aquest últim té una cardinalitat establerta.

3. Un cop calculats tots els fragments resultants, la subestació ha de concatenar les diferents agregacions per tal de trobar l'agregació de totes les claus privades dels comptadors:

$$s'_0 = \sum_{j=1}^l \left(2^{13 \cdot (j-1)} \cdot \sum_{i=1}^n s_{ij} \right) = \sum_{i=1}^n s_i$$

Es pot comprovar que, usant el protocol de Busom, la subestació no pot saber un fragment del secret d'un comptador sinó el valor sumat de tots els secrets, cosa que també implica que no pugui saber la clau completa. A més a més, es pot veure clarament que a la subestació no li serveix de res saber un dels fragments d'un individu perdent-ne un altre pel camí, per tant, no és necessari usar el protocol [12]. Un cop té l'agregació de claus privades s'_0 , la subestació defineix la seva clau secreta com:

$$s_0 = -s'_0 \pmod{p}$$

Pel que fa a la relació entre les claus privades del sistema, es pot comprovar que l'agregació de claus privades dels comptadors més la clau privada de la subestació serà:

$$\sum_{i=1}^n s_i + s_0 = 0 \pmod{p}$$

6.2.3 Transmissió del consum

La transmissió dels comptadors intel·ligents a la subestació es realitza de manera regular a cada interval de temps. A cada ronda $t \in \mathbb{Z}^+$, cada comptador intel·ligent M_i enviarà el seu consum m_i a la subestació SSt de manera xifrada. Un cop realitzada la transmissió, el valor t incrementarà en un. El procediment a seguir és el següent:

1. Cada comptador M_i transmet la seva lectura m_i trobant un punt de la corba el·líptica C_i tal que:

$$C_i = m_i \cdot P + s_i \cdot H(t)$$

D'aquesta manera, cada punt dependrà no només de la lectura i la clau secreta, sinó del comptador de temps, tenint en compte que $H(t) \in E(\mathbb{F}_q)$.

2. Un cop la subestació rep tots els punts de cada comptador intel·ligent, els agrega per tal d'obtenir un punt resultant C , que gràcies a la propietat distributiva del producte

sobre la suma, obtenim:

$$C = \sum_{i=1}^n c_i = m \cdot P + \sum_{i=1}^n s_i \cdot H(t) = m \cdot P + s'_0 \cdot H(t)$$

sent m la suma de tots els missatges dels comptadors $m = \sum_{i=1}^n m_i$.

3. La subestació, per tal d'obtenir un punt D que només depengui sobre P i el missatge, utilitza la seva clau secreta per eliminar el soroll produït per les claus secretes dels comptadors:

$$D = C + s_0 \cdot H(t) = m \cdot P + (s'_0 + s_0) \cdot H(t) = m \cdot P$$

4. Finalment, la subestació computarà el logaritme discret de D en base P per tal d'obtenir la lectura resultant del barri.

$$m = \sum_{i=1}^n m_i = \log_P(D)$$

Com més alta sigui la freqüència d'enviament de les lectures, és a dir, més curts siguin els intervals de temps, més petit serà el valor del consum de cada comptador. Això implica una computació no tan costosa des del punt de vista experimental. Per tant, usar l'algorisme de Pollards Lambda, o d'altres que solucionin el logaritme discret, resultarà més fàcil quan l'enviament és més freqüent i les comunitats són més petites.

En usar [2] en la fase KE per tal de computar la clau de la subestació, es pot veure que, en un principi, el cost computacional serà una mica major que [2], ja que [1] ha de realitzar el càlcul del logaritme discret tant a l'establiment de claus com a la transmissió de les lectures.

Part IV

Disseny de la implementació

7 Anàlisi de requisits

Des d'un punt de vista general, al voler realitzar una simulació, els requisits del projecte no tenen la projecció d'un entorn realista, ja que l'objectiu és dur a terme una anàlisi dels costos empírics del projecte, com per exemple, veure on està el coll d'ampolla o mesurar i poder parametritzar els valors més idonis pel protocol.

En més concret, s'han trobat els següents requisits:

- Des del punt de vista d'arquitectura de xarxa, es pot veure clarament que el model es pot definir com client-servidor, ja que la interacció entre les diferents entitats és centralitzada.
- És important mantenir el codi el més obert possible per tal de realitzar els canvis de la manera més còmoda, sobretot en els següents apartats: la connexió entre els clients i el servidor i la incorporació de diferents criptosistemes per realitzar el xifratge.
- S'ha de tenir en consideració el llenguatge i les eines a utilitzar per a facilitar la lògica.
- S'ha d'intentar tenir la capacitat de realitzar els canvis sobre diferents paquets i llibreries en cas que es necessiti.
- Un cop creada la implementació, s'ha de poder analitzar els costos el més detallat possible.
- El sistema tant pel punt de vista del comptador com per la subestació ha de ser totalment configurable. És a dir, s'ha de passar per paràmetre la configuració del protocol explicada en la secció 6.2.1.

7.1 Característiques tècniques

La simulació del projecte s'ha implementat utilitzant **Java 8** i **Apache Maven 3.6.3** per la gestió de paquets. Per tal d'executar el projecte, es recomana usar la comanda explícita de `maven` :

```
mvn exec:java -D exec.mainClass=<main-class>
```

La classe serà aquella que té el mètode estàtic `main`, com per exemple:

```
mvn exec:java -Dexec.mainClass=cat.udl.cig.sms.main.NeighborhoodSimulation
-Dexec.args="16"
```

Pel que fa als tests, la comanda per executar-los és:

```
mvn test
```

La decisió d'utilitzar `Java 8` s'ha degut a la llibreria `CigLib` creada per Víctor Mateu, que recopila implementacions tant de sistemes criptogràfic com de funcions hash, entre altres. D'aquesta forma, s'intenta assolir el màxim els requisits detallats anteriorment. La implementació del projecte es troba en un repositori remot a GitHub [13].

En l'utilitzar `maven` per la gestió de paquets i dependència, s'ha canviat l'estructura de la llibreria i aquesta ha estat pujada a un repositori remot [14]. Per instal·lar-la només cal configurar el servidor de `GitHub` a `maven` i cridar la dependència des de la configuració del projecte.

```
<dependency>
  <groupId>cat.udl.cig</groupId>
  <artifactId>cig-lib</artifactId>
  <version>1.0-SNAPSHOT</version>
</dependency>
```

Pel que fa a la configuració del sistema, s'ha decidit utilitzar el format `Toml`¹⁰, ja que és fàcil i ràpid de llegir i d'escriure a causa de la seva sintaxi i semàntica minimalista i està dissenyat per transformar sense ambigüitats el fitxer a un diccionari.

8 Disseny

El projecte es divideix en un total de cinc paquets que s'encarreguen de diferents responsabilitats.

- `connection` s'encarrega d'aportar la connexió entre els comptadors i la subestació, carregant d'aquesta manera els diferents *datagrames* o `Data Transfer Objects` (DTO).

¹⁰Format de fitxer per a fitxers de configuració.

- A **busom** hi ha la implementació de [2].
- **consumption** es responsabilitza de rebre les lectures de consum d'energia.
- A **recsi** s'hi trobarà la implementació de la proposta [1].
- Al paquet **main** hi ha les diferents classes on s'inicia l'aplicació.

8.1 Configuració

La configuració del sistema i de cada entitat (sigui comptador o subestació) és definida per dos fitxers:

- Fitxer de configuració del sistema, que serà compartit per totes les entitats del barri, ja que inclourà:
 - La corba el·líptica.
 - El punt generador de la corba.
 - El cos primer de la corba.

Les dades d'aquest fitxer estan encapsulades a la classe **CurveConfiguration**, que funciona com una **dataclass**¹¹.

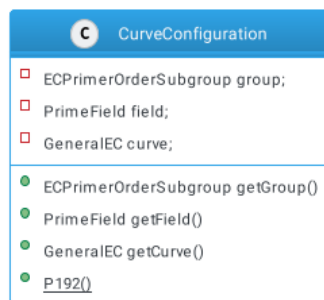

Figura 5: Classe **CurveConfiguration**

Com es pot veure a la *Figura 5*, s'ha creat un mètode estàtic per retornar la configuració de la corba **P192** de NIST [15], la qual és usada per als tests i per l'anàlisi de costos.

- Fitxer de configuració de xarxa, on vindrà donada la direcció *ip* del servidor i el seu port on escolta. D'aquesta manera, la subestació, donada aquesta configuració,

¹¹Classe que només té la responsabilitat d'encapsular informació.

crearà un `ServerSocket` per escoltar en el port i cada comptador crearà un `Socket` que estarà enllaçat al socket del servidor. S'ha creat mètodes estàtics en la classe `SocketReader` que realitzaran la lectura del fitxer de configuració i crearan el socket que faci falta.

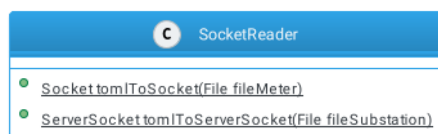

Figura 6: Classe `SocketReader`

8.2 Connexió

Com que els comptadors i les subestacions no tenen el mateix comportament pel que fa a la connexió, en `connection` trobem tres interfícies que representen les diferents responsabilitats del paquet:

- `ReceiverMeter` s'encarrega de rebre el DTO de la subestació.
- `ReceiverSubstation` rebrà tots els DTO dels comptadors.
- `Sender` només s'encarregarà d'enviar DTO ja sigui de part d'un comptador o de la subestació.

Aquestes interfícies corresponen, en un cert grau, a l'arquitectura de client servidor, per aquest motiu, la forma més fàcil d'implementar la lògica era creant un servidor per la subestació i un client pel comptador. La implementació s'ha realitzat usant les classes `Socket` i `ServerSocket` de `java.net` pels comptadors i la subestació respectivament.

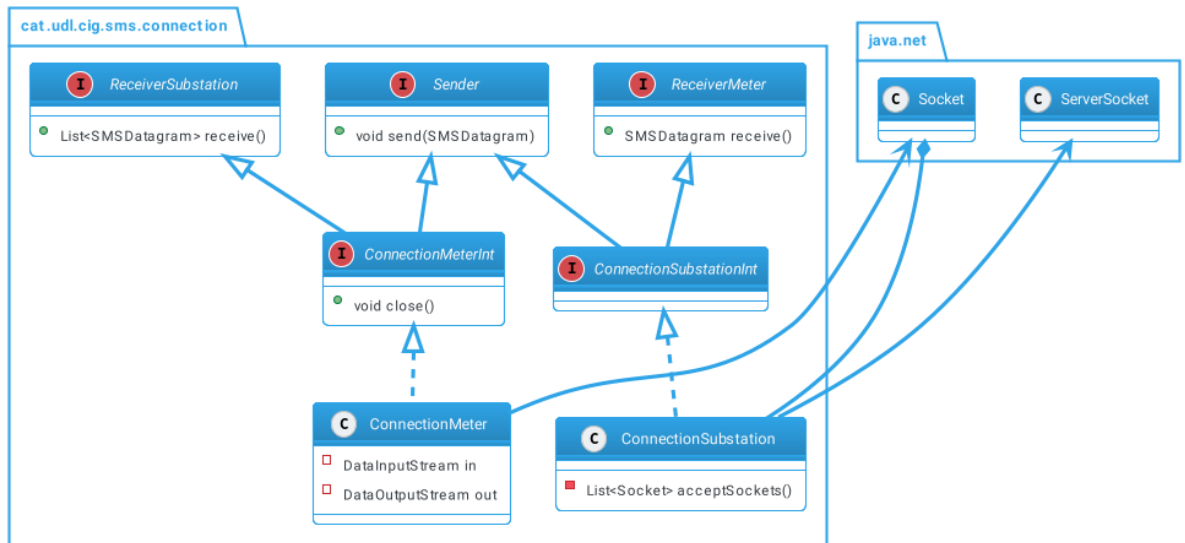

Figura 7: Diagrama de classe del paquet connection

8.2.1 Data Transfer Objects

Al haver de realitzar enviaments amb diferent contingut, s'han creat cinc datagrames, tal i com es pot observar a la *Figura 8*. En cada una de les classes s'ha usat el patró *factory method*, creant la interfície *SMSDatagram*, per serialitzar-los a la nostra manera.

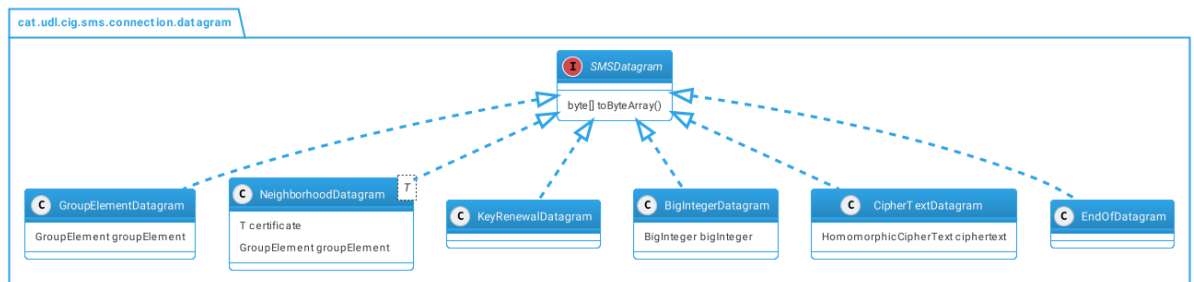

Figura 8: Diagrama de classe dels DTO

A més a més, en algun moment voldrem desserialitzar-los, és a dir, donat un vector de bytes, obtenir un objecte de la classe *SMSDatagram*. Com que Java 8 no soporta interfícies o classes abstractes amb mètodes estàtics per definir, s'ha creat una altra interfície anomenada *SMSDatagramSerializer* amb el mètode *fromBytes* les implementacions la qual retornaran un *SMSDatagram*. Amb l'objectiu de saber quin serialitzador usar en cada cas només sabent l'array de bytes, s'ha creat la classe *SerializerRepository*, un *singleton* que contindrà totes les serialitzacions i, usant el mètode *buildDatagramFromInput* retornarà el datagrama que correspongui.

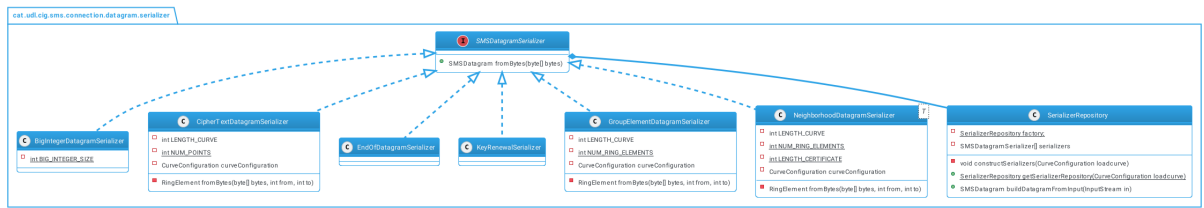

Figura 9: Diagrama de classe dels serialitzadors de DTO

8.3 Criptografia

A l'hora de fer una primera iteració sobre el projecte, es va decidir crear una capa entre CigLib i el sistema, d'aquesta manera, s'intenta satisfer el requisit de mantenir el codi el més obert possible per a possibles futurs canvis. Per exemple, en el cas de voler usar un altre criptosistema homomòrfic per passar les claus de manera xifrada, només caldria que aquest heretés de `HomomorphicCypher` i usar-lo en `DecryptChunk`. Un altre cas interessant és també mantenir el més obert a extensions l'algoritme per calcular el logaritme discret, on només s'hauria de crear una classe de `LogarithmAlgorithm`. Tal i com es pot veure a la *Figura 10*, a la llibreria [14] s'ha implementat tres classes que hereten d'ella, entre elles, *Pollard's Lambda*.

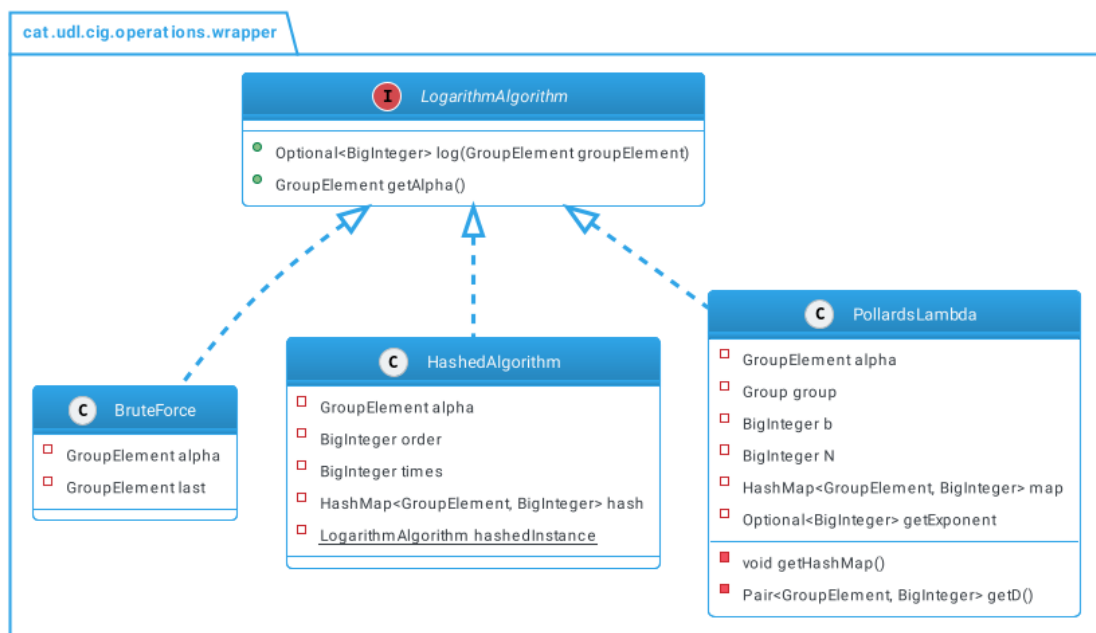

Figura 10: Diagrama de classe LogarithmAlgorithm

A l'hora de crear `PollardsLambda`, es va solucionar un error que no permetia crear una funció *Hash* correctament, a causa de com estava implementat el mètode `hashCode` de la

classe `GroupElement` de [14]. Per tal d'avançar la implementació, es va crear l'algoritme `BruteForce` per usar-lo en els tests i en fases més inicials del projecte, quan encara no estava implementat el `PollardsLambda`. Més endavant, es va idear `HashedAlgorithm`. Aquesta classe està dissenyada com un `Singleton`, on primer es realitza un algoritme de força bruta per guardar tots els valors del logaritme discret de qualsevol element. D'aquesta manera, el mètode solament haurà d'accedir a memòria i serà l'únic cost. Igual que `PollardsLambda`, aquest mètode depèn del `hashCode` de `GroupElement`, per tant, es necessitava tenir resolt l'error també per aquesta implementació. A causa d'això, es va realitzar una correcció general per totes les classes de [14].

8.4 Patró Màquina-Estat

Per tal de crear una lectura entenedora dins de la complexitat del protocol, es va pensar en implementar-lo utilitzant el patró de disseny `Màquina-Estat`. L'avantatge d'utilitzar aquesta arquitectura de disseny davant de les altres és l'analogia que comparteix amb diagrames de flux o d'estat, cosa que permet implementar algorismes complexos de manera més senzilla. `Màquina-Estat` resumeix tota la lògica relativa als estats i a les transicions, és a dir, ens podem estalviar condicionals i problemes de complexitat de lectura en el codi.

Aquest patró consisteix en tenir una interfície *Estat* amb el mètode *next*, que retornarà el nou *Estat* donat el context de l'aplicació. És important tenir en consideració que el treball a realitzar dels comptadors i de la subestació serà diferent i, per tant, la implementació dels estats no es compartirà. D'aquesta manera, el punt o estat del programa estarà determinat pels tipus d'*Estat* que estan la subestació i els comptadors en aquell moment. Gràcies a això, creant unes validacions i precondicions adequades, la màquina d'estat impedeix operacions fora del nostre entorn.

No obstant això, aquest tipus d'arquitectura també té inconvenients. Un d'ells és que la seva rigidesa impedeix crear una bona estructura per projectes que necessiten molta asincronia. Per sort, el nostre protocol és prou rígid per no necessitar accions d'asincronia, és més, la implementació es quedarà beneficiada d'aquesta rigidesa. Com que els comptadors hauran d'anar sincronitzats en cada ronda, la subestació no haurà de tenir diferents estats segons l'estat de cada comptador ni la seva informació específica referent a això, sinó que es relaxarà el problema tenint un estat global relacionat a tots els comptadors.

8.4.1 Implementació en [1]

Tant la subestació com els comptadors comparteixen el nombre d'estats del protocol, que corresponen a la fase d'establiment de claus i configuració i la fase de la transmissió del consum, tal com es pot veure a la *Figura 11*.

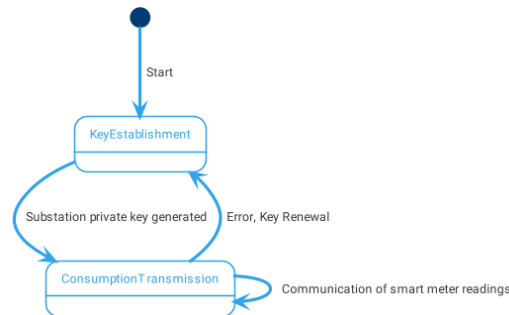

Figura 11: Màquina d'estats del protocol [1]

En relació a la implementació, en el paquet **recsi**, es troben dues interfícies:

- **SubstationStateContextInt**, que es responsabilitza de començar la comunicació i l'establiment de claus i realitzar la transferència de les lectures de manera segura i agregada.
- **State**, on cada extensió es responsabilitzarà de cada acció que ha de fer en el pas que toqui.

A la *Figura 12* es troben dos implementacions de **State** que corresponen a les dos fases del protocol respectivament. A més a més, es pot veure que **SubstationStateContext** conté tant la configuració de la corba, la connexió, com el possible missatge rebut que correspondrà a l'última transmissió de les lectures. Addicionalment, aquesta classe serà qui instanciarà els estats. Per això mateix, els estats necessiten tenir la referència del context i **State** i **SubstationStateContext** tenen una relació de composició.

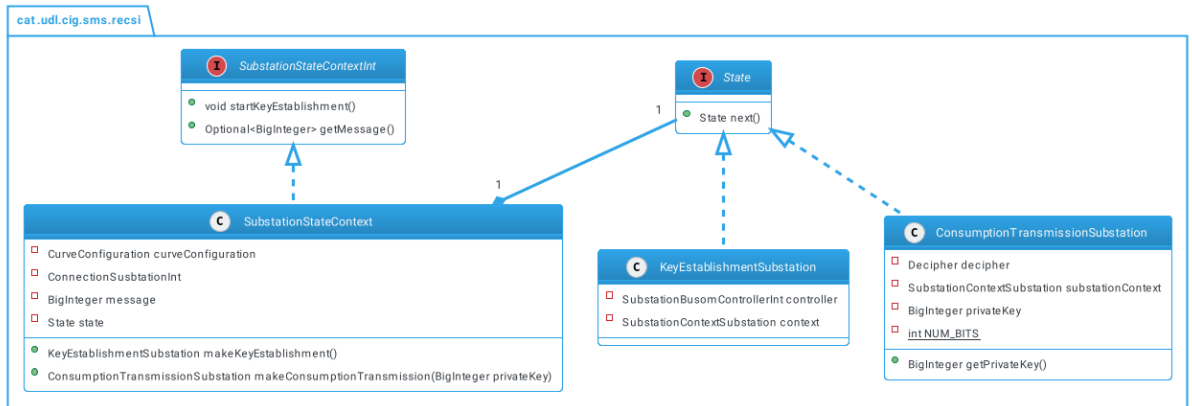

Figura 12: Diagrama de classe dels estats de la subestació

8.4.2 Implementació en [2]

La implementació del protocol de [2] segueix un disseny molt semblant, creant un context per tal de guardar l'estat en cada moment del protocol. A més a més, per tal deixar obert a possibles noves implementacions o variants del protocol de comunicació de configuració s'han creat les interfícies **MeterBusomServiceInt** i **SubstationBusomServiceInt**, les implementacions les quals es responsabilitzen de cridar la implementació del protocol i d'enviar la clau privada en divisions, en el cas dels comptadors, i de computar la clau privada, en el cas de la subestació. El nombre de paquets a transmetre estan en la configuració de **KeyEstablishmentMeter** en el cas dels comptadors, ja que és responsabilitat de [1] dividir la clau privada en fragments, i **SubstationBusomService** en el cas de la subestació, ja que és el servei el qui ha de controlar la transmissió [2].

Cal esmentar que existeixen mètodes **protected** en la implementació del protocol que no apareixen a la *Figura 13*, ja que aquests només són usats i han de ser usats en tests.

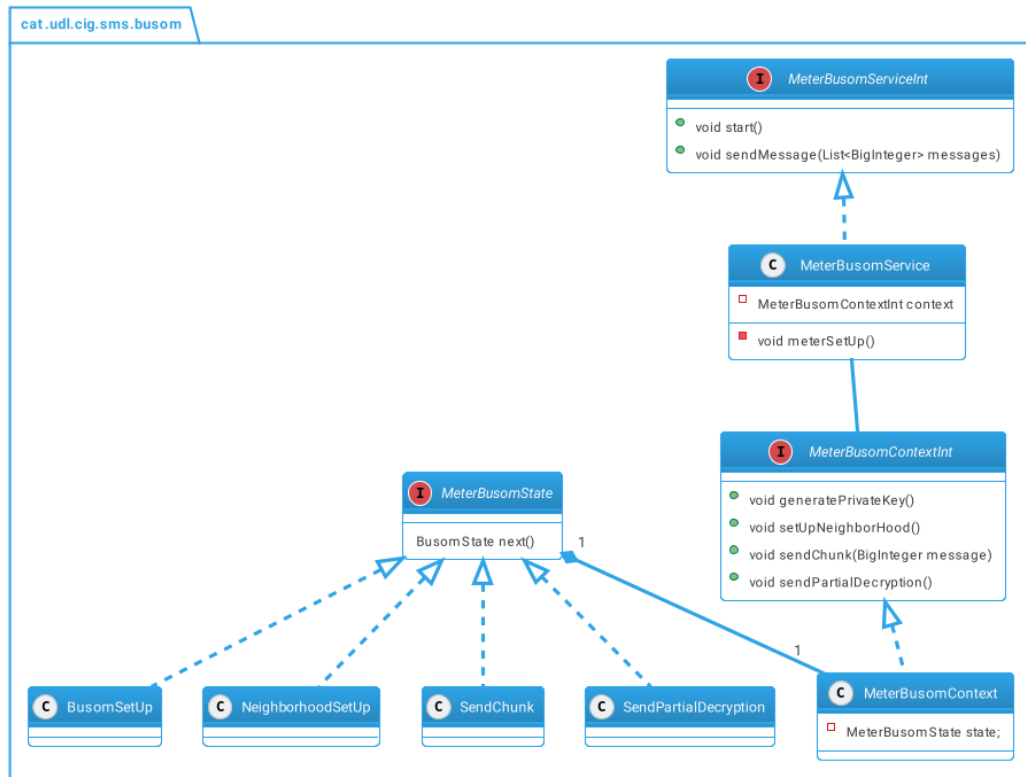

Figura 13: Diagrama de classe dels estats dels comptadors.

Com es pot veure a les *Figures 14 i 15*, a la màquina d'estats del comptador se li ha afegit un estat de més, aquest sent *BusomSetUp*, on només genera la clau privada. Es podria prescindir d'aquesta deicisió d'implementació i afegir-ho en la responsabilitat de *NeighborhoodSetUp*, però es va creure oportú fer-ho així per dos motius:

- tenir les tasques les més dividides i estructurades possibles.
- poder prescindir de la sincronia amb la subestació per tal d'acomplir tasques que no requerissin una comunicació, com és el cas de la generació de la clau privada de cada comptador.

Amb la intenció de tractar i veure què es considera error i què es una clau de renovació, s'ha creat l'excepció `KeyRenewalException`

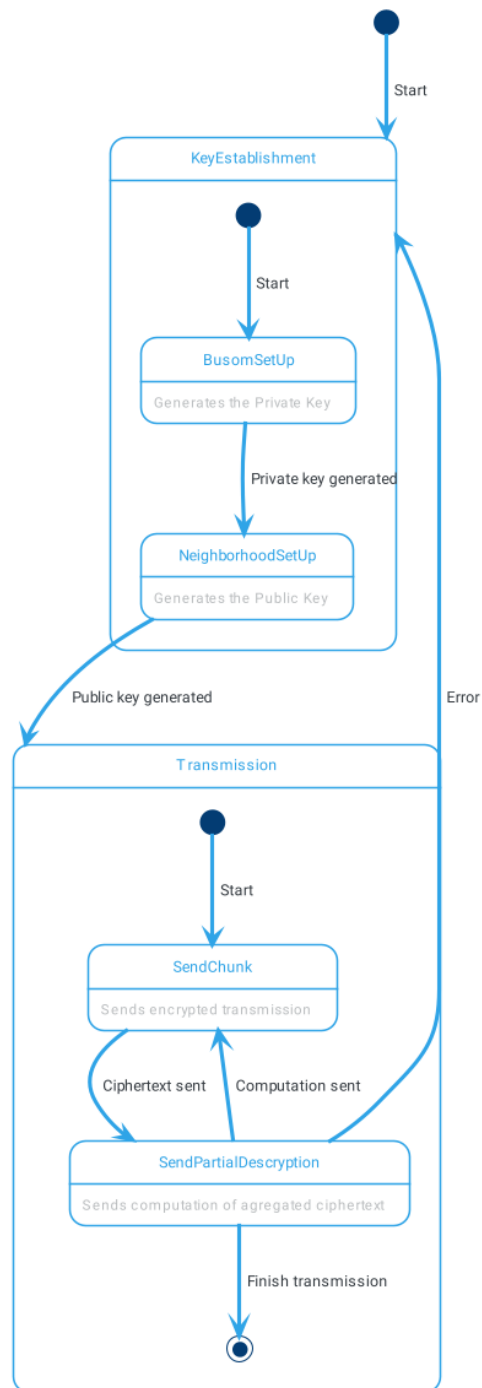

Figura 14: Màquina d'estats del protocol [2]

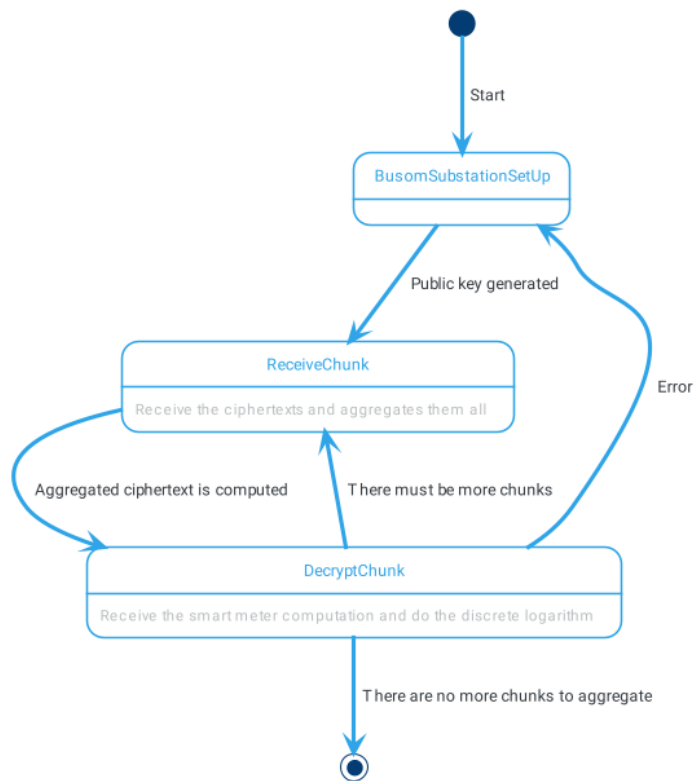

Figura 15: Màquina d'estats del protocol [2]

8.5 Execució de les simulacions

En un primer instant, es van crear les classes `SmartMeterRunnable` i `SubstationRunnable`, que agafaven la configuració per línia de comandes d'aquesta manera:

```
mvn exec:java -Dexec.mainClass=cat.udl.cig.sms.main.SmartMeterRunnable
-Dexec.args="<idMeter> <substationFileName> [<numMsgs>]"
```

En cas que no s'especifiqui el nombre de missatges a enviar, s'usarà el consum de `ConsumptionFileReader`, sent el nombre de missatges 92.

```
mvn exec:java -Dexec.mainClass=cat.udl.cig.sms.main.SubstationRunnable
-Dexec.args="<substationFileName> <numMeters> [<numMsgs>]"
```

No obstant això, es va veure més còmode realitzar una classe que executés per ella mateixa els comptadors i la subestació de manera paral·lela amb l'ús de *threads*.

```
mvn exec:java -Dexec.mainClass=cat.udl.cig.sms.main.NeighborhoodSimulation
-Dexec.args="<numMeters> [<numMsgs>]"
```

A més a més, com que està implementat el protocol [2] per l'establiment de claus de [1]. S'ha pogut adaptar el codi per tal de poder executar el protocol [2] simulant un sistema de comptadors intel·ligents. Pel que fa a les classes d'execució, es segueix la mateixa estructura que en les classes anteriors, de manera que podem executar la subestació o els comptadors per si sols o generar tota la comunitat.

```
mvn exec:java -Dexec.mainClass=cat.udl.cig.sms.main.busom.BusomMeterRunnable
-Dexec.args="<idMeter> <substationFileName> [<numMsgs>]"
```

De la mateixa forma que en el cas anterior, si no s'especifica el nombre de missatges a enviar, s'usarà el consum de `ConsumptionFileReader`, on el nombre de missatges és 92.

```
mvn exec:java -Dexec.mainClass=cat.udl.cig.sms.main.busom.BusomSubstationRunnable
-Dexec.args="<numMeters> [<numMsgs>]"
```

```
mvn exec:java -Dexec.mainClass=cat.udl.cig.sms.main.busom.BusomNeighborhood
-Dexec.args="<numMeters> [numMsgs]"
```

Part V

Anàlisi de costos

Pel que fa a l'anàlisi de costos, s'ha intentat segregar segons els diferents paràmetres on el sistema es pot derivar, que són:

- La mida del sistema agregat, és a dir, el nombre de comptadors d'un barri.
- L'algorisme emprat per tal de calcular el logaritme discret.

No obstant això, anteriorment s'ha especificat certes propietats que comporta el sistema:

- Les simulacions s'han dut a terme usant un processador AMD Ryzen 7 4800H @ 2.900GHz de 16 nuclis. S'ha realitzat 150 iteracions en cada simulació i s'ha fet la mitjana sobre aquestes dades per trobar un valor representatiu.
- Es considera que entre ronda i ronda hi haurà, com a mínim, un interval de 15 minuts, és a dir, la lectura que es passarà correspondrà al consum dels últims 15 minuts.
- Per tal de no sobrecarregar l'algoritme del logaritme discret, les lectures dels comptadors han de tenir un cert grau de control en la seva mida en bits.

Primer, es va pensar realitzar l'anàlisi amb lectures pseudoaleatòries. Per aquesta raó, està creada la classe `RandomConsumption`, que enviava un enter positiu aleatori de, com a màxim, 13 bits. Aquesta classe ens servirà per poder comparar els diferents protocols o realitzar funcions estadístiques, ja que les lectures no es comportaran diferent segons la ronda quan s'envien.

No obstant això, amb la intenció de tenir una simulació més realista, s'ha buscat un *dataset* que ens permeti visualitzar el consum elèctric d'una llar [16] i crear lectures més properes a les reals. Aquestes dades ens serviran per poder veure fins quan el cost de realitzar el logaritme discret és factible.

Les dades trobades aporten el consum elèctric amb una freqüència de mostreig d'un minut durant aproximadament 4 anys en tres espais diferents de la llar, tal com es pot apreciar a la *Taula 1*.

	date_time	Sub_metering_1	Sub_metering_2	Sub_metering_3
0	2006-12-16 17:24:00	0.0	1.0	17.0
1	2006-12-16 17:25:00	0.0	1.0	16.0
2	2006-12-16 17:26:00	0.0	2.0	17.0
3	2006-12-16 17:27:00	0.0	1.0	17.0
4	2006-12-16 17:28:00	0.0	1.0	17.0
...				

Taula 1: Primeres files del dataset.

Primer, s’han tractat les dades agregant els consums dels diferents espais per trobar el consum total de la llar. Seguidament, un cop tenint el consum de la llar agregat, es realitza la mitjana d’aquest valor en funció del temps, és a dir, la mitjana de tots els dies en funció de l’hora i el minut en què s’ha realitzat la lectura. Una part del resultat obtingut es mostra a la *Taula 2*, com a exemple.

	hour	min	consumption mean
0	0	0	4.537868
1	0	1	4.524544
2	0	2	4.568022
3	0	3	4.599579
4	0	4	4.600281
5	0	5	4.666199
6	0	6	4.443198
7	0	7	4.525947
8	0	8	4.596073
...			

Taula 2: Primeres files del dataset transformat realitzant la mitjana

Així doncs, es pot visualitzar la mitjana trobada pel consum elèctric total de la llar en funció de l’horari de la següent forma:

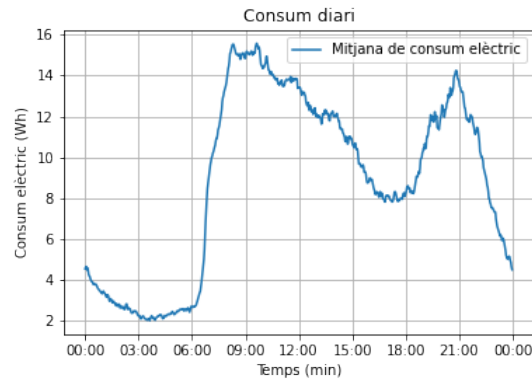

Figura 16: Mitjana de consum diari.

Per tal de variar les lectures entre diferents comptadors, s'ha creat una cota màxima i una cota mínima per establir un rang de possibilitats.

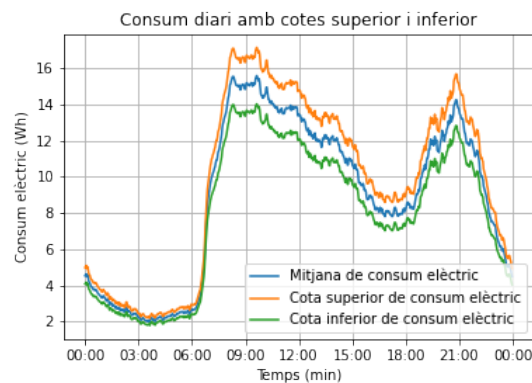

Figura 17: Mitjana de consum diari amb cotes superior i inferior.

Finalment, s'han agregat els consums de 15 minuts en 15 minuts, ja que la lectura es passarà en intervals de 15 minuts, com ja s'ha mencionat anteriorment. D'aquesta manera, cada quart d'hora correspon a una classe d'equivalència.

En conclusió, es pot afirmar que agafant un nombre pseudoaleatori dins del rang possible corresponent a cada ronda, es pot acabar generant un dia de lectures més o menys fidel a la realitat. No obstant això, cal esmentar que s'ha modificat lleugerament la cota superior per tal de crear més variació entre comptadors, tal com es pot veure a la *Figura 18*.

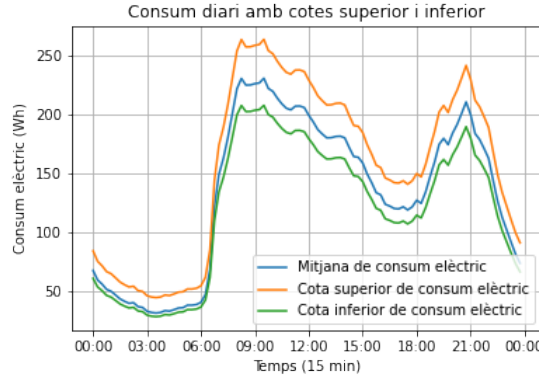

Figura 18: Gràfica de lectures amb cotes superior i inferior.

Com es pot observar, les lectures mai seran d'una mida superior a 13 bits, ja que $\log_2(v_{max}) = \log_2(263) = 8.04$. Sabent això, el missatge xifrat agregat serà d'una llargada màxima de $|D_2|_{max} = 8 + \lceil \log_2(N) \rceil$ sent N el nombre de comptadors intel·ligents al barri.

Es pot veure el tractament del *dataset* i de les dades obtingudes en l'anàlisi de cost en el repositori remot [17] implementat en `python3` usant `jupyter notebooks`. Per tal d'analitzar i veure gràficament les dades que ens aportaven els costos, s'han usat les següents tecnologies pel tractament de dades: `pandas`, `numpy` i `matplotlib`.

9 Algorismes de computació del logaritme discret

El primer que es voldrà analitzar seran els diferents algorismes implementats que realitzen el logaritme discret, que són un total de tres:

- Pollard's Lambda, descrit a la *Secció 2.2*.
- Algoritme de força bruta **BruteForce**, on el generador passa pels possibles elements del grup fins a trobar la potència. Aquest algoritme es va utilitzar per realitzar diversos tests i s'ha cregut encertat comparar-lo amb el Pollard's Lambda.
- Algoritme *singleton* de força bruta **HashedAlgorithm**, on es realitza un cop l'algoritme per guardar les relacions entre tots els elements i la seva respectiva potència. De manera que, si es carrega la classe abans, l'únic cost a l'hora de realitzar el logaritme discret serà l'accés a memòria. No obstant el cost del temps és més reduït, la memòria que ocupa és bastant gran i es necessita un temps inicial per construir la taula. Al

final, el que tindrem a l'hora de cridar el mètode serà un *HashMap* que, donat un element $a \in \mathbb{Z}_p$ o $A \in E(\mathbb{Z}_p)$ ens retornarà la seva clau k , sabent que:

$$g^k = a, \quad \text{usant } \mathbb{Z}_p$$

$$G \cdot k = A, \quad \text{usant } E(\mathbb{Z}_p)$$

El generador de lectures usat és el **RandomConsumption** per tenir la mateixa configuració pel que fa a la llargada dels missatges, ja sigui en *Key Establishment* com *Consumption Transmission*. A l'hora d'analitzar en funció de l'algoritme **BruteForce**, a causa del temps que requereix per realitzar el logaritme discret, només s'ha repetit el cas 100 cops per cada configuració. Un dels motius perquè la fase *Consumption Transmission* és un pèl més costosa que *Key Establishment* és perquè a l'hora de passar l'últim fragment de les claus, aquest té un valor més petit. Això causa que es resolgui el logaritme discret més ràpidament.

	Temps (ms)						
Num meters:	3	4	5	8	16	32	64
ct	13033.5	17353.66	21732.06	37016.33	78411.33	163313.4	350156.66
ke	12034.19	17373.6	21035.46	34766.13	73173.26	153523.73	329552.0

Taula 3: Cost experimental del protocol usant **BruteForce**.

Els resultats en **PollardsLambda** i **HashedAlgorithm**, que es mostren a la *Taula 4* i la *Taula 5* respectivament, són molt més prometedors i verifiquen que el logaritme discret, en cas de no estar implementat de manera eficient, pot generar un coll d'ampolla.

	Temps (ms)								
Num meters:	3	4	5	8	16	32	64	128	192
ct	926.4	926.27	949.4	976.67	964.8	1134.0	1221.33	1480.6	1667.53
ke	970.67	971.73	919.13	1032.53	1136.6	1484.06	2071.8	2794.73	3589.13

Taula 4: Cost experimental del protocol usant **PollardsLambda**.

	Temps (ms)								
Num meters:	3	4	5	8	16	32	64	128	192
ct	206.53	224.8	231.6	225.67	227.0	320.27	506.07	754.0	993.27
ke	382.0	405.66	422.4	452.4	578.4	1082.866	1649.33	2459.53	3183.33

Taula 5: Cost experimental del protocol usant **HashedAlgorithm**.

No obstant això, es pot observar que la funció de cost en tots els algoritmes és lineal i no exponencial, tal com hauria de ser. Això és degut a les especificacions del processador, ja que només té 4 nuclis i no permet que els comptadors treballin de manera simultània. Això provoca que, a l'usar un nombre de processos més elevat que el de nuclis o *threads virtuals*, en cas que en tingués, no es pot realitzar una simulació paral·lela. Gràcies a això també es pot explicar per què la fase *KE*, que és la que comporta més comunicació entre comptadors i subestació, és la fase més costosa usant els algoritmes `HashedAlgorithm` i `PollardsLambda`, on el cost del logaritme és més baix.

A la *Figura 19* es compara el cost del protocol en funció de `PollardsLambda` i `HashedAlgorithm`. No s'ha pogut comparar en aquest gràfic `BruteForce`, doncs el cost és molt més alt. Mentre que a la *Figura 20* es pot veure el resultat de les taules de manera més gràfica.

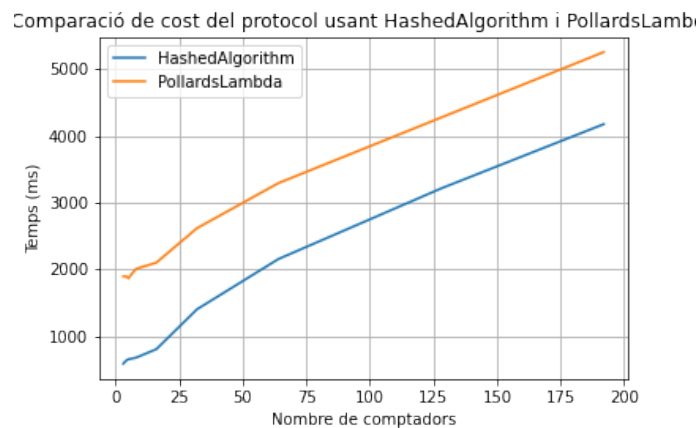

Figura 19: Comparació de rendiment del protocol entre els algoritmes `HashedAlgorithm` i `PollardsLambda`.

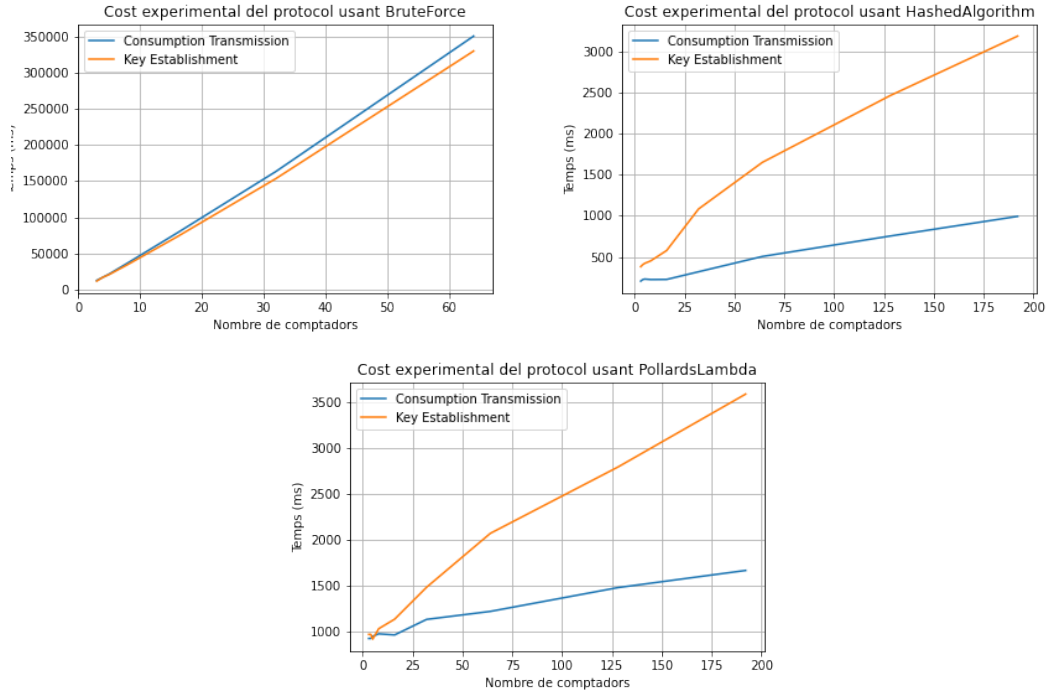

Figura 20: Costos experimentals de les fases en funció dels algoritmes

Per tal de verificar que el cost del logaritme discret és exponencial i veure més detalladament el cost de cada algoritme, s'ha analitzat el cost de l'algoritme en funció del nombre de bits del missatge, d'aquesta manera, perdem el coll d'ampolla a la sincronia. A la *Figura 21*, es pot observar com **PollardsLambda** té un rendiment molt més bo, aconseguint realitzar el logaritme discret d'un missatge de 24 bits en el mateix temps que ho fa **BruteForce** amb un de 13 bits.

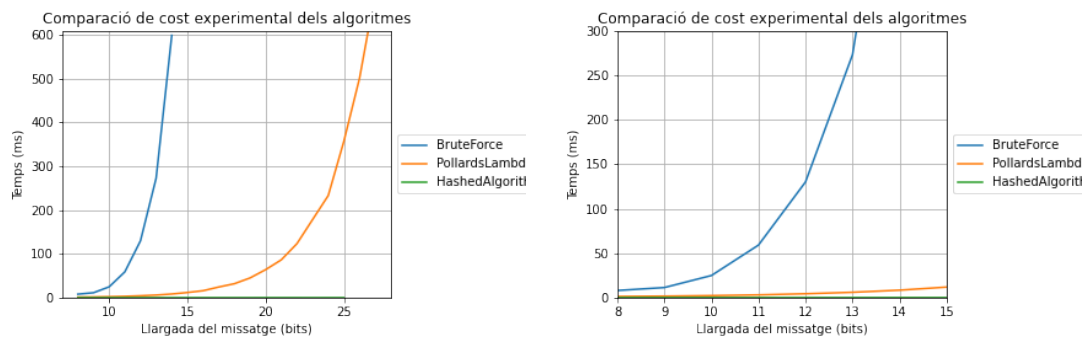

Figura 21: Comparació dels costos experimentals dels algoritmes en funció del nombre de bits.

Encara que l'algoritme cachejat tingui un cost teòric $\mathcal{O}(1)$ a l'hora de buscar el logaritme discret, té una càrrega inicial exponencial segons el nombre de bits que es vulgui agafar.

Si es busca algun logaritme el resultat el qual s'escapi d'aquests bits, aquest no el podrà trobar.

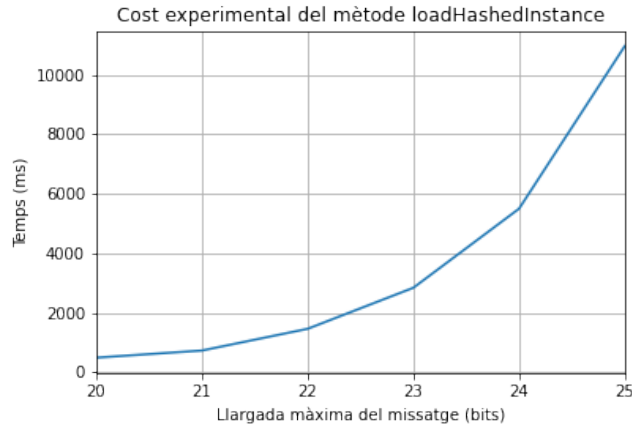

Figura 22: Cost experimental del mètode `loadHashedInstance`.

A més a més, és important l'ús de la memòria principal en aquest tipus d'algoritmes, ja que guardant 2^{20} relacions, s'ha necessitat 1 GB en memòria.

10 Comparació de [1] i [2]

S'ha comparat el cost en temps dels protocols [1] i [2] en funció del nombre de comptadors i de missatges. Encara que [2] té un establiment de claus més senzill que [1], aquest últim té una comunicació menys costosa a la fase *Consumption Transmission*, per aquest motiu, es pot deduir que, en el cas de tenir moltes rondes, és aconsellable usar [1]. No obstant això, veiem a la *Figura 23*, que en la simulació en comunitats de 16 comptadors, no es pot apreciar una millora en [1]. Això és a causa que la simulació s'ha realitzat en un mateix ordinador i el cost en temps del pas de lectures dels comptadors a la subestació és negligible, cosa que no es pot assumir que, en un cas real, existeixi sempre aquesta propietat.

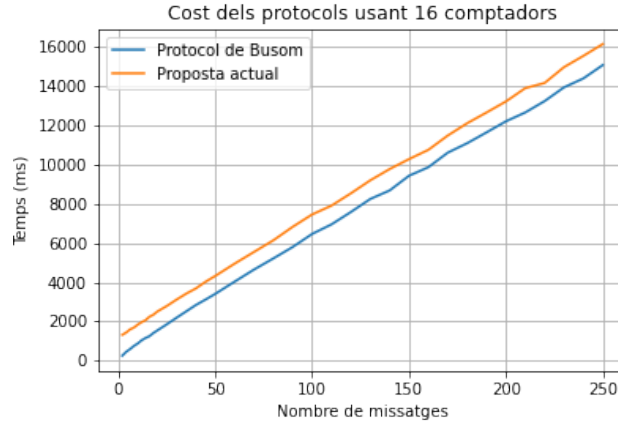

Figura 23: Costos experimentals dels protocols [1] i [2] en comunitats de 16 comptadors.

Per aquest motiu, s'ha realitzat analitzat en comunitats de 32 comptadors. Així doncs, l'ordinador no pot realitzar la simulació de manera paral·lela. D'aquesta forma privem a la subestació d'una comunicació eficient, ja que tarda més a rebre totes les lectures en una ronda. Es pot observar a la *Figura 24* que, a mesura que el nombre de missatges augmenta, [1] es torna més eficient.

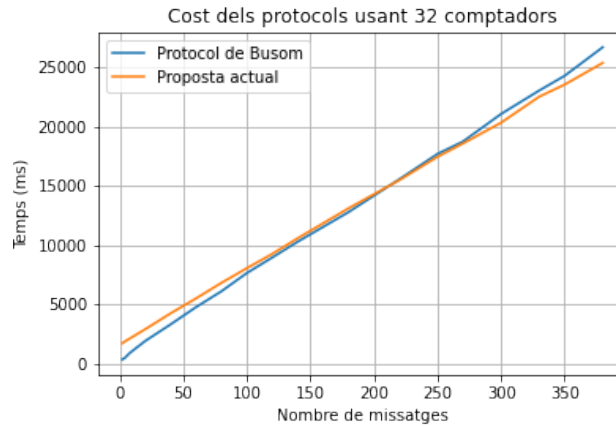

Figura 24: Costos experimentals dels protocols [1] i [2] en comunitats de 32 comptadors.

En conclusió, es pot observar que, en el cas de tenir poques rondes en la fase *Consumption Transmission*, [2] és una millor proposta al tenir una configuració de claus més senzilla. Per altra banda, si es sap que la comunicació entre comptadors i subestació és costosa o triga massa i es pot tenir un nombre de rondes en *Consumption Transmission* considerable, és més aconsellable usar [1], perquè el cost es veurà menys afectat usant aquest sistema. Sigui R el nombre de rondes en la fase *Consumption Transmission*, podem dir que si la següent

avaluació és certa, és millor usar [2].

$$Cost_2(R) < Cost_1(R)$$

Per desenvolupar més aquesta inequació, podem partir el cost de cada protocol en la suma de costos de les seves fases.

$$Cost_{KE_2} + Cost_{CT_2}(R) < Cost_{KE_1} + Cost_{CT_1}(R)$$

La fase *Key Establishment* de [1], a més a més, depèn del nombre de fragments de la clau privada que han d'enviar els comptadors. Aquests fragments estan determinats per l'ordre de la corba i la mida en bits del que es vol transmetre, que està estipulat que sigui 13 per tal de no elevar gaire el cost de realitzar el logaritme discret en cada iteració. D'aquesta manera, es pot veure que el nombre de fragments és:

$$|Fragments| = \frac{\text{ordre de la corba}}{\#fragment_2} = \frac{\text{ordre de la corba}}{13}$$

Com que la fase *KE* de [1] s'usa el protocol [2], es pot dir de manera general que:

$$Cost_{KE_1} = Cost_2(|Fragments|)$$

Així doncs, substituint veiem que:

$$Cost_{KE_2} + Cost_{CT_2}(R) < Cost_2(|Fragments|) + Cost_{CT_1}(R)$$

A més a més, sabem que, el cost de la fase de *Consumption Transmission* de [2] és més elevat que el de [1] per culpa del cost de comunicació. Llavors, podem assumir, simplificant una mica el problema sense tenir en compte altres possibles tipus de factors, que hi ha una proporció entre les dues fases en funció d'aquest cost.

$$Cost_{CT_2}(R) = Cost_{CT_1}(R) \cdot k_{\text{comunicació}}, \quad k_{\text{comunicació}} \geq 1$$

Substituint el cost de la fase de *Consumption Transmission* de [2] en l'inequació veiem que:

$$Cost_{KE_2} + Cost_{CT_1}(R) \cdot k_{\text{comunicació}} \leq Cost_2(|Fragments|) + Cost_{CT_1}(R)$$

Podem observar que, si $k_{\text{comunicació}} = 1$, és a dir, el cost de comunicació és negligible, és millor usar [2], ja que el cost de la fase *Key Establishment* és més petit que el cost del mateix protocol $Cost_{KE_2} \leq Cost_2$. Per altra banda, si $k_{\text{comunicació}} > 1$, la tria depèn, bàsicament, del nombre de rondes R , ja que, tard o d'hora, com que la fase de *Consumption Transmission* de [1] és menys costosa que [2], aquest primer tindrà un avantatge a partir d'un nombre determinat de rondes.

$$Cost_{KE_2} < Cost_2(|Fragments|) + Cost_{CT_1}(R) \cdot (1 - k_{\text{comunicació}})$$

Es pot entendre $Cost_{CT_1}(R) \cdot (1 - k_{\text{comunicació}})$ com la diferència en el temps entre les fases de *Consumption Transmission* dels dos protocols en un determinat nombre de rondes R . La inequació es pot desenvolupar una mica més, partint el cost del protocol [2], sabent que $Cost_2(|Fragments|) = Cost_{KE_2} + Cost_{CT_2}(|Fragments|)$.

$$Cost_{KE_2} < Cost_{KE_2} + Cost_{CT_2}(|Fragments|) + Cost_{CT_1}(R) \cdot (1 - k_{\text{comunicació}})$$

Finalment, podem simplificar treient $Cost_{KE_2}$ de la inequació, obtenint:

$$0 < Cost_{CT_2}(|Fragments|) + Cost_{CT_1}(R) \cdot (1 - k_{\text{comunicació}})$$

D'aquesta manera, podem concloure que si $Cost_{CT_2}(|Fragments|) + Cost_{CT_1}(R) \cdot (1 - k_{\text{comunicació}})$ és positiu, serà millor usar [2]. Si el resultat dóna negatiu, la millor opció serà [1], ja que el cost de comunicació és suficientment elevat per ser més ràpid que [2]. De forma resumida, si $|Cost_{CT_1}(R) \cdot (1 - k_{\text{comunicació}})| > Cost_{CT_2}(|Fragments|)$ la millor opció serà [1].

11 Simulació usant el dataset

Per comprovar d'una altra manera que hi ha una correlació entre la mida dels missatges i el temps en el protocol, s'ha usat el *dataset* mencionat a l'inici de la *Part V*. Per tal de realitzar-ho, s'ha comparat el cost que té la subestació en rebre la lectura general en les diferents rondes de la fase *Consumption Transmission*. D'aquesta manera, es troba una funció semblant a la que es troba en les lectures dels consumidors, tal com es veu a la *Figura 25*. Cal dir, que per veure els resultats de manera més significativa, s'ha usat 200

simulacions de comunitats de 32 comptadors¹² i fent ús de l'algoritme **BruteForce** per realitzar el logaritme discret. Per aquesta raó, no s'ha usat el **HashedAlgorithm**, ja que aquest no augmenta en cada ronda sinó al principi, abans de la fase *Key Establishment*.

En el gràfic del cost del protocol en funció de la ronda, es pot observar un pic a la primera ronda. Això és deu possiblement a què és la primera iteració de la fase *Consumption Transmission* i s'ha de carregar el codi a memòria, cosa que comporta un cost en el temps, tant pels comptadors com per la subestació. Per aquest motiu, aquest pic només passa en la primera iteració. Aquest comportament també passa usant els altres algoritmes per realitzar el logaritme discret.

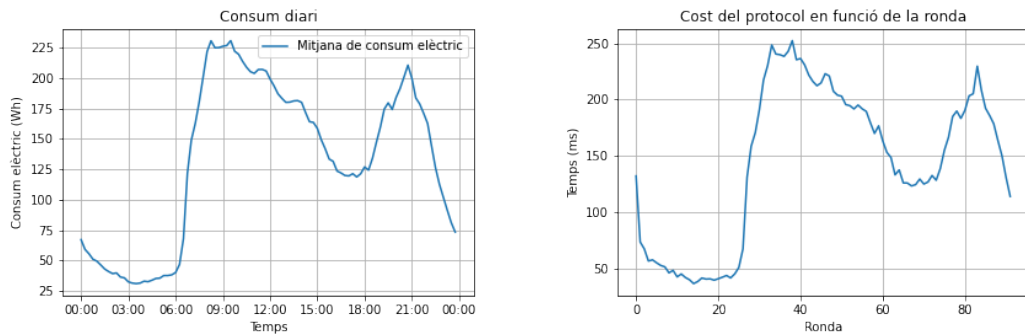

Figura 25: Comparació entre la gràfica de consum i gràfica del cost en temps del protocol segons la ronda.

¹²D'aquesta manera, la llargada màxima del missatge augmenta 4 bits.

Part VI

Conclusions

Un cop s’han analitzat els costos dels sistemes i s’han observat i raonat els seus resultats, es pot concloure que, en comparació amb [2], [1] funciona més bé en comunitats més grans, en entorns on la velocitat de xarxa sigui baixa i quan la fase de transmissió de lectures sigui d’una durada llarga en el temps. En canvi, [2] té una fase de configuració de claus més senzilla, cosa que pot ser beneficiós en sistemes on no hi hagi moltes dades a enviar. No obstant hi hagi aquestes diferències i, encara que [1] hagi d’usar el càlcul del logaritme discret a les dues fases del protocol, el cost i l’eficiència dels dos sistemes és molt semblant.

En relació amb els diferents algoritmes per realitzar el logaritme discret, s’ha vist que si l’ordinador té prou memòria i si la situació permet tenir un temps per *carregar* l’algoritme, resulta interessant usar `HashedAlgorithm`, ja que el cost de realitzar el logaritme discret és constant, ja que està guardat a memòria. No obstant això, usar `PollardsLambda` és una opció molt bona a considerar, ja que, encara que el seu cost és exponencial, l’espai que necessita a memòria és pràcticament negligible i no hi ha una necessitat en carregar les dades a l’inici del programa.

Pel que fa als continguts i l’aprenentatge acadèmic, durant el projecte, s’ha pogut treballar i entendre com funciona el xifratge homomòrfic, a més de treballar en dues aplicacions directes usant un criptosistema asimètric amb criptografia de corba el·líptica, cosa que permet tenir una visió més àmplia dels continguts impartits en les classes. S’ha endinsat més en el món de la criptografia i la computació treballant en diverses eines de computació com pot ser l’algoritme [5] o l’establiment de claus [6].

Pel que fa a l’aprenentatge en la part pràctica, s’ha pogut decidir diferents patrons de disseny a l’hora de realitzar la implementació i raonar sobre l’arquitectura que havia de tenir el projecte. A més a més, entre altres aspectes tècnics, s’ha tingut l’oportunitat d’usar `Maven` per la gestió de paquets i pujar repositoris remots. A més a més, s’han conegut nous *frameworks* com `Mockito` per la realització de tests unitaris a més a més de l’experiència adquirida en el tractament de les dades i la seva anàlisi.

Per acabar, un cop realitzat l'anàlisi i conclusió global del projecte, m'agradaria veure perspectives de futur i marcar possibles noves direccions les quals es pot encarar un treball futur:

- Seguint la línia del treball, seria interessant analitzar els protocols incloent aquesta vegada [12]. D'aquesta forma, comprovar que aquest no és tan eficient degut al nou pas creat per verificar la seguretat de les lectures dels comptadors en la fase de transmissió.
- Crear l'anàlisi usant diversos ordinadors, de manera que cada comptador i la subestació siguin un ordinador diferent, amb l'objectiu de realitzar una simulació més realista.
- Aprendre nous protocols i aprofitar el codi de l'aplicació i la llibreria per analitzar entre altres protocols i veure el seu rendiment.
- Fer una altra revisió estructural i de disseny de **CigLib** per tal que la llibreria agafi més flexibilitat i sigui més obert a noves funcionalitats.
- Aprendre computació quàntica i usar una llibreria per a veure si el protocol actual pot tenir algun defecte de seguretat o possible vulnerabilitat en la transmissió de claus o lectures.

Referències

- [1] J.M.Miret F.Sebé R.Garra, S.Martínez. Improving a smart metering system using elliptic curves and removing the trusted dealer. *Actas XV Reunión Española sobre Criptología y Seguridad de la Información (RECSI)*, 1(2):62–65, 10 2018.
- [2] F. Sebé C. Sorge N. Busom, R. Ptrlilic and M. Valls. Efficient smart metering based on homomorphic encryption. *Computer Communications*, 82:95–101, 2016.
- [3] Li Lin Jixuan Zheng, David Wenzhong. Smart meters in smart grid: An overview. *IEEE Green Technologies Conference*, pages 57–64, 2013.
- [4] J. M. Pollard. Monte carlo methods for index computation (mod p). *Mathematics of Computation*, 32:918–924, 1978.
- [5] M. F. Lane T. Cottage. Kangaroos, monopoly and discrete logarithms. *Journal of Cryptology, International Association for Cryptologic Research*, 13:437–447, 2000.
- [6] M. E. Hellman W. Diffie. New directions in cryptography. *IEEE Transactoins on Information Theory*, IT-22:644–654, 1976.
- [7] S. Kumar R. Singh. Elgamal’s algorithm in cryptography. *International Journal of Scientific and Engineering Research*, 3:Issue 12, 2012.
- [8] Harold M. Edwards. A normal form for elliptic curves. *Bull. Amer. Math. Soc.* 44, pages 393–422, 2007.
- [9] NIST. Recommendation for key management, special publication. pages 800–57 Part 1 Rev. 5, 2020.
- [10] H. Almeida P. Barbosa, A. Brito. A technique to provide differential privacy for appliance usage in smart metering. *Information Sciences*, 370-371:355–367, 2016.
- [11] Li Lin Jixuan Zheng, David Wenzhong. Smart meters in smart grid: An overview. *IEEE Green Technologies Conference*, pages 57–64, 2013.
- [12] J.M Miret F. Sebé R. Garra, D. Leibenger. Repairing an aggregation-based smart metering system. *International Journal of Information Security*, 18:637–646, 2019.
- [13] O. Alàs S. Simón. RECSI implementation. <http://github.com/Oriolac/smart-metering-simulation/>, 2020-2021.

- [14] O. Alàs V. Mateu, S. Simón. CigLib. <http://github.com/Oriolac/cig-lib/>, 2020.
- [15] National Institute of Standards and Technology. https://csrc.nist.gov/csrc/media/projects/cryptographic-standards-and-guidelines/documents/examples/ecdsa_prime.pdf. Accès: 22/03/2021.
- [16] UCI Machine Learning. Household electric power consumption. <https://www.kaggle.com/uciml/electric-power-consumption-data-set>. Accès: 30/06/2021.
- [17] O. Alàs. Recsi report and analysis. <https://github.com/Oriolac/recsi-doc>.